

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Ćirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

93281

Ratko Mladić; Srbija; nacionalna identifikacija

Dobro večer, Ćirilica. Srbija je dostojanstveno ispratila generala Ratka Mladića.

Najiskusniji od nas je Nikola Šajinović, koji je bio deo istorije, deo te epohe.

Nikola, jesi očekivao daće, ovako Srbija ožaliti Ratka Mladića? To se razlikovalo od sahrane Slobodana Miloševića. Ili je drugo vreme bilo? I drugi su, različiti su ljudi, iz različitih okolnosti. Pa, mene uopšte nije iznenadilo, ovolika reakcija srpskog naroda na celom ovom prostoru povodom sahrane Mladića, jer je, njegov lik junaka građen od samog početka rata.

mnogi drugi učesnici rata nisu imali tako širok prostor na kome su lično delovali.

Znači, Mladić je počeo iz Kninskog korpusa, i to ne kao komandant, nego kao srednje, negde komandant u štabu.

A onda je načelnik poginuo, i onda je on preuzeo dužnost. Tako je.

Ovaj, i mogu da vam ispričam iz svake od tih epizoda to kako se gradio taj lik.

Imam, ovaj, jednu izjavu hrvatskog oficira. Znači, ja sam u Hagu, pa se gleda i hrvatska televizija, i, govori jedan oficir koji je bio mladi oficir JNA, recimo poručnik ili tako nešto.

Još je JNA, i sad on u toj priči priča o Mladiću i kaže kako ga je on šokirao na, kad rat još uvek nije počeo, kako JNA se raspada, i jedna kolona u kojoj je taj oficir se kreće i staje, ispred nekog mosta na kome je autobus za koga izviđači kažu da je miniran. Starešina te kolone je izvestio štab, i sad čeka da dođu demineri. I odnekud nailazi Mladić, džipom, i liči na njega, je li, odmah počne da galami: "Što stojite, ko to, šta?" Oni kažu: "Miniran je autobus, čekamo." On izađe iz, ovaj, auta, otera sve ljude, uđe u autobus, i za jedno 15 minuta, pazite, hrvatski oficir priča, za jedno 15 minuta izlazi, u desnoj ruci nosi eksplozivne naprave, u levoj nosi kablove i ove, ovaj, detonatore, je li, da ne budu zajedno. Ostavlja sve u travu pored puta i kaže: "Ajde." On je razmontirao.

Jeste. E, ovaj, kaže taj oficir: "Cela kolona bez obzira je ostala šokirana." Jer je došao i otišao. E, takvih događaja u kojima Mladić, kad obilazi teren, front, jedno od najvećih problema imaju srpski komandanti na tom delu fronta, zato štoće Mladić prvo šetati samom linijom, obilaziti neposredno, drugo, ako vidi da bi nešto moglo bolje da bude zadržano, on sa tim vojnicima momentalno ide na tu kotu. nekoliko puta se desilo, naravno, muslimanska vojska ne zna da je baš on tu, je li, ali dva puta se desilo, jednom su, tenk koji ga je podržavao je bio zarobljen.

Pa je trebalo, osloboditi tenk i izvući Mladića, i tak, ali ljudi, i ne znam najkonkretnije, to je borba za Igman. To je, Mladić kao komandir te jedinice koja se tu zatekla, gde je bio ranjen, gde je, znači, kao borac, to se prenosi kroz sve vojske, pa i kroz vojsku Republike Srpske.

Ali, Nikola, Mladić je bio na Igmanu, i on je imao plan da siđe u Sarajevo i da trijumfalno završi rat.

Onda su ga Milošević, Karadžić iz Ženeve, gde su bili neki razgovori, zvali.

On je smatrao, čak se on sklanjao da ne dođu u vezu s njim. i on je mislio: "Ima da siđem u Sarajevo i to je kraj rata." To je bilo na početku rata. Ja, ovaj, nažalost, u ratu ne učestvuju samo Srbi i muslimani i Hrvati, nego učestvuju velike sile koje unapred žele da obezbede kraj rata, a ne da neko lokalno, ne znam, da nešto reši Alija ili da reši, reši Mladić.

Tako da je to, naravno, nama čitavo vreme problem u ratu. Ali ovo sam hteo da ispričam da bi bili svesni da tri godine rat, tri i po godine ratovanja, znači četiri, pošto on počinje od Knina.

Imam još jednu, ovaj, iz Knina događaj. Mladić obilazi, tek je počeo da se puca, obilazi vojsku, i sad jedan desetar ga pita, to su njegove reči, autentične, Mladićeve, jedan desetar ga pita, pukovničan, tada pukovnik: "Ko je nama neprijatelj?" Kako? Kaže: "Pa iz ove kuće pucaju na nas, a iz kuće pored nas nam donose kafu. iz treće kuće, oni što su odavde pucali, posle se pomere s druge strane, i ja ne znam kako da zaštitim svoju stražu, jer ne znam odakle i kome ja odgovaram na vatru." Kaže Mladić: "Ja da umirim ovaj desetara, kažem: 'Neka, jaću to da se raspitam.'" Ode u komandu, kaže to, ovaj, u komandi, kažu: "E, taman sutra je sastanak u [Beogradu](#), pa ispred korpusa idi ti." Sad oni, znači, s tim pitanjem. I Mladić dolazi u ovaj stari generalštab.

Tu je, ovaj, sastanak, Milošević, Bulatović, znači, sva komanda, idu referati, jedno drugo, i je l' ima ko šta da pita, ustane Mladić i kaže: "Pitao me desetar." To sad potpuno liči na njega.

I ispričao sve. A onaj ko vodi sastanak, ne znam ko je vodio, kaže: "Pauza." I tako smo dalje napredovali, je l'. Ali tako je državni vrh čuo za Mladića.

Da, da. Znači, to je Mladić. Znači, on nema pet para da sačuva problem, da problem ne kaže. Ne pati od autoriteta i ne pati od toga da sam ne stane na tu liniju.

I odatle je ovoubеđenje da je on jedan od stvaraoca, Republike Srpske i branioca Krajine neposredno.

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Ćirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

I ljudi osećaju dug da mu se oduže u srpskom običaju kad je sahrana. u tom momentu nastranu velika politika, nastranu sve ostalo, o tomećemo, o tomećemo pričati, je li, nekom drugom prilikom.

Ali, to što pokušavaju da vežu, Mladića samo za Srebrnicu i da iz Srebrnice izvuku ocenu o Mladiću, prvo nije tačno, jer je Srebrnica na kraju rata. Poslednji je mesec rata, praktično.

Rat čitavo vreme traje i njegov autoritet se gradi čitavo vreme i on je autentičan.

On je. E sad, srpski narod, naravno, od junaka napravi Obilića, od Mladića napravi savremenog Obilića, je li, Mladića. To je taj naš kosovski model.

A možda nam je u ovom času, psihološki, u vreme zaoštrenih, svetskih prilika, bio potreban jedan Mladić. njegova sahrana ga je oživela. Pa, ovde su ljudi koji to znaju bolje od mene, ali isto smo tako, ovaj, negovali Obilića, Kraljevića Marka, u vreme kad je mračno, je li, ovaj, i to jeste potreba. To jeste potreba i poklapa se sa tom tezom. Ćirilice, je li tebe iznenadilo kako su Srbi ispratili Ratka Mladića? Ne, nije. Ovaj, ta aura koju on ima neodvojiva je od srpske istorije. Ona je takva da je ovde nepristojno ne biti nacionalista.

Sad može neko da bude levi, desni, građanski nacionalista, ali ima tih naroda gde, čija, čija istorija, količina krvi u njoj diktira da ako ste pristojan čovek, budete nacionalista.

Je li Momo Kapor beše ono reče da je to stvar kućnog vaspitanja? Pa, iznad kućnog, ovaj, to je neka sam doza samosvesti o istoriji. Ako nju imate, iz raznih razloga možete da je nemate.

Odnosno, ne o istoriji, o prošlosti. Jer ima tu jedan jako dobar primer, meni, da opišem otprilike o čemu je tu reč. Na to su najčuvenije reči Fidela Kastru, koji tad nije bio komunista, tad je bio nacionalista. stranka koju je de facto vodio se zvala Ortodoksna partija.

I on je komandovao jednim prvim velikim napadom 53. jula, lično komandovao na jednu kasarnu u Santjagu Monkada. to je po tome, tom datumu, 26. jula, je li, Kubanci, Australija, ima cela serija zemalja koje slave poraze. Ovaj, najveći datum u istoriji Komunističke partije, odnosno po kome je vladajući pokret dobio ime, jedan veliki poraz, debakl, u kome je tih stotinak ljudi koji je vodio Kastro, ovaj, ne poraženo, nego razbijeno. Vozilo u kome je bio on nije ni shvatilo kao komandant da je počela borba. I on je na suđenju, da skratim, u oktobru rekao svoju najčuveniju rečenicu, obraćajući se sudiji. Dobio je 15 godina zatvora.

Tu ima i ta neka sličnost. "Osudite me, baš me briga. Istorijaće me, osloboditi krivice." E sad, kod Srba ima istorija, znači nešto štoće tek biti napisano, svedočanstvo o događajima.

A ovde imamo slučaj da kod Srba vojskovođe, komandante, naročito oni koji su imali tu ličnu, ovo o čemu je gospod govorio gospodin Šajinović, tu ličnu auru i hrabrost i sve ostalo, prošlost je ta koja oslobađa krivice.

E sad, tu dolazimo do Haškog suda. Umesto da to ima u vidu, je li, da tvrde da je kriv, da, je li, jako pažljivo dokazuju tu krivicu. Prvo, to je jedan, mi ga poredimo sa Nirnbergom, on je u stvari iz srpskog ugla antinirnberg. On je, on je nacistički sud, je li. Ovde ga je korisno tako posmatrati.

Ovaj, iako je Mladić za nešto kriv, on može biti kriv samo uprkos presudi tog suda.

A i ako je nešto kriv, on je to odrobio. Zato mi je jako teško da razumem ovu, ovu histeriju, posebno u [Beogradu](#). Ništa u, u Sarajevu mi nije, teško da, da razumem.

Mi živimo u dva sveta koja se negde prepliću, negde su blizu jedan drugog, koja su nepomirljiva.

Ali umesto da Hag ide tim jednim putem ozbiljnog suda, oni su od strukturalnih izmislili tu, je li, inovaciju. Sami su donosili pravila, zajednički zločin, poduhvat, gomila budalaština, da vi nema, niti vi možete da se branite, niti oni od nekog trenutka imaju potrebu da dokazuju bilo kakvu krivicu sem usputno. Tu je mešavina razloga, je li, delom velikim što su antisrpski i onaj glavni razlog koji se nadvija nad svim tim suđenjima i nad tim nesrećnim, sudom, da je to bio taj postistorijski trenutak. Ne samo da je, znači, istorija umrla, nego da je ta ružna, monstruoza istorija celog Zapada, ne samo Nemačke, Drugog svetskog rata, ovaj, već kolonijalizme, ona je izbrisana.

Ona više ne postoji. Poverovali su da se kreće od nule. I to je taj jedanugao u kome smo mi viđeni ne kao neki negativni izuzetak, već kao neki otpad civilizovanog, civilizovanog sveta.

I oni su rešili da to suđenje sprovedu tako kako su sproveli, u situacijama kada su morali da, da, da idu potpuno suprotnim putem. Ako već Srebrnica, to je činjenica, verovatno najtamnija stranica srpske istorije. To što ona nije ni približno tamna, kako tvrdi taj sud i njegovi, ovaj, i njegovi saradnici, je li, ima ta jedna strukturalna slabost tog suda koja je fatalna.

On nema svoju policiju. On nema svoje tajne službe da mu donose dokaze.

On potpuno zavisi od zapadnih koje su pristrasne. Znači, nije tu toliko veliki problem ono što ljudi misle, fabrikovanje dokaza, već skrivanje dokaza i onih koji bi išli u korist Srba i onih koji bi išli u korist

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Ćirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

bošnjačkih, hrvatskih i albanskih aktera. Ćak i ovo što imamo sa Hašijem Taćijem, što je glavni izuzetak, je više želja Nemaćke da spreći jedan ishod koji bi, koji se pomaljao, neka vrsta srpsko-albanskog kompromisa. znaći, treba ga posmatrati u, u ovaj, u tom kontekstu.

Znaći, taj jedan, mi ne moćemo biti slepi na to da je, da, da je haški paratribunal, to je parasud, to, to je, Miloš Ković, hrabar ćovek koji je bio i svedok u, u Hagu. Ovaj, on kaće da to nije ćak ni naućna fantastika, da, da, da je, da je, da su te sve presude u Hagu nenaućna, fantastika, je li.

A upravo zbog toga su Miloša Ković a hteli da izbace s fakulteta. Oni koji su smatrali da moderna srpska istorija, je, ono što je presućeno u Hagu, da ne treba istorićari naćeg doba da bilo šta piću, nego samo da se drće ovih presuda i dokumenata iz Haga. Pa, ključna stvar je tu ipak nećto drugo što je vezano za ćinjenicu da gospodin Nikola Samardćić i gospoća, ovaj, Dubravka Stojanović predaju na tom fakultetu i da imaju ogroman broj sledbenika. To je ćinjenica da je u stvari i Zapad, usvojio polaznu taćku, ideoloćko-pseudonaućnu, Radomira Konstantinović a, da je srpski, nacizam, je li, to je reć koju on koristi u toj najmonstruoćnijoj knjizi ovde, Filosofija Palanke.

U srpskoj istoriji, iz naćeg srpskog ugla, ne postoji nićta gore, odvratnije, jezivije, monstruoćnije od teza u toj knjigi, knjizi. Njih je ćak i su one manje usvojene u Sarajevu, jer oni su svesni da reć Palanka ne dolazi iz francuskog jezika. kako grećkom stoji u Jaklinovom leksikonu, ona ne da miriće na Orijent. To je reć iz osmanskog turskog za malu, koja je moćda preuzeta pre 1000 ili 700 godina iz maćarskog ili nekog drugog istoćnoevropskog jezika, ali je potpuno jedna, kao takva je ućla i u engleski jezik. Ona ima isto znaćenje u engleskom i u srpskom i u boćnjaćkom jeziku. Ovaj, to je ta teza da u stvari, koju je praktićno Hag cementirao tim raznim izvećtajima eksperata navodnih, da je srpska krivica kulturalna, da mi ubijamo kao Srbi.

Nemci, odnosno nacisti, su ubijali kao izuzetak 2% trulih jabuka, ćrtve neke ideologije, a mi smo, i to je ono što biva program primenjivano i u odnosu prema Srbiji, pa i Kosovu, mada je to malo komplikovanija prića, moćemo, koja je isprepletana na ćudne naćine sa ovom prićom u Republici Srpskoj.

Ovaj, to je ono što je, to je ono što je ključno, je li, da smo mi, negativni izuzetak.

Znaći, ima ta verovanja ideoloćka u Americi o pozitivnoj amerićkoj izuzetnosti ili jedinstvenosti.

Radomir Konstantinović je postavio temelj 1969. godine, ovaj, tog verovanja da smo mi globalno u Evropi jedno jedinstveno zlo i da mi, to, to je joć perverćnije od onog hitlerovskog rasistićkog diskursa o Jevrejima, ovaj, pa da se ulazi u genetiku. Ovo je joć podmuklije i samim tim je teće. Ovih dana, povodom sahrane Ratka Mladića i reakcija u Srbiji i regionu, najveći hrvatski istorićar Tvrtko Jakovina je rekao, posle ovoga mi mora da se pomirimo s tim da je Srbe, nemoguće promeniti, daće oni uprkos svega ostati Srbi, nepromenljivi.

Svi su narodi nepromenljivi. To je ćak i naućno dokazano. Svi narodi se, iako na tom nivou na kome on govori, i da bi Srbi bili dobri, da, kad bi manje lićili na sebe.

Mećutim, sad je to nemoguća misija. Pa i Hrvati su nepromenljivi i oni ne mogu da ne liće na sebe.

Sad moćemo sad ovog drugog, ovog jednog koji je meni posebno odvrat an, iako ga ovde vole, Hrvoja Klasića i tu, tu sofisticiranu relativizaciju ustaćtva, jer i sad bać pićem o njemu.

Ovaj, znaći, mi sad imamo, ovih dana su ga pitali šta je problem sa Srbima.

Pa nema problema. On je rekao: "Problem je što ih joć uvek ima previće", kako su govorile ustaće. A on je, glavni borac protiv faćizma u Hrvatskoj.

Ne znam ja koliko. Ja sam paćljivo saćitao i njegove intervjuje i ovu svinjariju u Radaru koju je dao. Ja to uopće nisam siguran. To je ta linija koja kreće od Feral tribjuna u Hrvatskoj. To je taj originalni, je li, autoćovinizam se rodio u Centru za kulturnu dekontaminaciju, ali je onda Dojilja bila ta ćetvorica, ja ih zovem ustaće s petokrakom, ovaj, urednika Feral tribjuna i jedan od njih, Boris Dećulović, je praktićno u svojim tekstovima razvio jednu tezu i to je to, to odlika tog light crvenog ustaćtva sa petokrakom. Svi su nacionalizmi loći, ali je srpski najgori. Je li, to je, to je mera graćanskog u, u Hrvatskoj koja je naravno sanitizovana, je li, sve je to prećićećeno, oćićećeno da bi mogla da, kaću da je evropska, da bude primljena u Evropsku uniju. Dobila je ogromnu podrćku Zapada, obavećtajnu, u orućju, u svemu, u svemu drugom. Naćalost, ovde postoji, to je, kaćem, zato pićem i o Hrvoju Klasiću i Anti Tomiću ove nedelje. Ovaj, ovde postoji ta ogroman kompleks inferiornosti srpske elite prema, ja sam kolumnista sam Kompasa, ovaj, srpskog Kompasa, pićem za taj nedeljnik.

Ovaj, postoji ta perverćna kolićina, to bi mogli da nazovemo neko hrvatizovano neojugoslovenstvo, ovaj, tog kompleks inferiornosti srpskih elita, ne samo graćanskih i graćanistićkih prema Hrvatskoj, gde ima ideja da taj jedan dobar, dobar ispravan Srbin, je li, ko je dobar ispravan Srbin za njih, ti smatrać Hrvat pravoslavni. A sad zavisi, ako gledać iz ugla Milo Lompara.

Ćekaj, dobar, dobar ispravan Srbin je Hrvat, svetosrpski Hrvat, to nam kaće Milo Lompar, a Dubravka

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Čirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

Stojanović građanski Hrvat. Ovde imamo bez pokršćavanja i bez srboseka hrvatizaciju.

Naši građanisti hoće, ovaj, da mi budemo neki sekularni građanski Hrvati.

Čekaj, da Srbi liče na Hrvate i da budu to evropski Srbi. To je najbliži Zapad.

Oni ga vide kao dostižno. Beč, mada i on je balkanizovana. Fric nije Franc, čuveni stereotip o Austrijancima kao balkanizovanim Nemcima i dubini tih razlika. Oni su nekako, a i fascinirali su tamo, naročito u tom Splitu, je li, Split je otelotvorenje, i ustaštva, ali mnogo više tog jednog samoporicanja, samomržnje, samogađenja. Tu jedu rožatu u Splitu, pa onda mogu ili na putu dok idu na Korčulu, Brač, Hvar, koji već dobro na Korčulu idu sa jednog drugog mesta, kreće trajekt. Ovaj, Split je, onda imamo ove seksi Splićane, ovu četvoricu, to je Ivančiću, oženi me, to je bilo za malo starije generacije, kao Čedo, oženi me za one koje su bile, mlađe.

Znači, imamo taj jedan, dobro, ali ti govoriš da je taj slobodarski **Beograd** koji, ovi iz Hrvatske pozdravljaju, da, da je to apartheid, da to je atmosfera kao u Južnoj Africi. Da, mi sada imamo, ja sam veliki ljubitelj, ja mislim, i jedan od boljih poznavaoaca, neskromnoće zvučati, Afrike ovde.

Mi smo danas dobili, ovaj, jedan perverzni, ali jasan društveni apartheid, kome, koji se uspostavljen od strane ovog studentističkog kulta i te srpske građanske akademske elite koja, da li se postrojila ili iza njega, da li ga vodi, manje je bitno. Znači, svi elementi su tu, od, vi uzimate klasifikaciju ljudi, pa imamo te nadljude koji, obožavaju mamina sunca, lukeve, je li, oni to su samo obožena bića i obožena od strane tih ljudi. Onda imamo jednu stratifikaciju, to je, stratifikaciju prostora.

Znači, tu sad od društvenih događaja, kao što su festivali, do čak i šoping molova, je li, poseta galeriji je, za neke od njih na nivou, ovaj, rada u Aušvicu. Ovaj, tako da i još je ostalo što oni predstavljaju Srbiju kao radni logor. Pa ne, oni predstavljaju, predstavljaju Srbiju kao neku vrstu Petrijeve posude tog kulturalnog nacizma. Ali u ovom sad, kada u ovom, ovaj, u ovom smislu aparthejda, znači to je dotle, samo još ne mogu da kolju i jašu.

To im je sledeća želja. Ovaj, to je ta poražavajuća stvar, jer najveći problemi svi, Srbije, tu se slažem sa gospodinom Šajinovićem, su unutrašnji, ne naši spoljnih neprijatelja kojih ima.

Da smo mi ovde, ja ne vidim blokaderski pokret kao fašistički. Ja vidim to kao, kao, apartheid, kao južnoafrički, pit bota, je li, ovaj, to je, to je sistem koji su oni već, već sem tog jednog elementa sa klanjem i jahanjem, drug, Jovo bi da kolje, Serdar Milo bi da jaše. Ovaj, pa ostaje još, još ta jedna, ta jedna stvar da bi ukidanje sloboda, prava, oni već obećavaju štaće sve biti, je li.

Ako pažljivo ta tri glavna, stuba aparthejda, dva i po, ovaj, znači klasifikacija ljudi, je li, hijerarhijska segregacija prostora i ukidanje sloboda onima koji su, jer to oni nas, ne vide kao političke neprijatelje. Oni nas vide kao civilizacijski otpad, kao pacove i bubašvabe, je li.

To je taj pogled koji čak nisu prihvatili. Ti si ranije govorio o toj dekontaminaciji, da, da, kao Srbija radioaktivna i treba, ali ima tu jedna, kad si pomenuo dekontaminaciju, oni misle da je, oni misle da je dekontaminacija kao revolucija u vreme komunizma.

Ona je nemoguća. Ona treba da traje večno, je li, kao revolucija dok ne stignemo do, znači, nema stanje dekontaminiranosti ne može da postoji, je li. Mi moramo da živimo do veka vekova dekontaminaciju, jer je ta genocidna gravitacija. Oni Srebrenicu vide kao, kao, kako bi rekao, logičan ishod srpske istorije, kojih bi bilo još 1000 ili milion ili beskonačno, ako nas Zapad ne bi kontrolisao, zauzdavao preko takozvanih nevladinih organizacija direktno mešanjem, uslovljavanjem.

Znači, dekontaminacija kao, kao beskrajan večni proces. Ali očigledno je, Filipe, da preko Mladića, oni pokušavaju da napadnu Srbiju. Preko Mladića oni gađaju Srbiju.

Nije njima problem mrtav Mladić. Oni su njega osudili na doživotnu robiju.

Pa problem je u tome što je on i dalje živ. Zapravo, jedna moja drugarica mi sad reče, ovaj, to mi se jako dopalo, kako on i mrtav vodi bitku za Srbiju. Jer ovo što se sada dešava jeste, ovaj, zaista još jedna bitka za Srbiju koju je Mladić igrom slučaja u prvom redu.

Da li je igra slučaja? Ja ne, ne verujem baš previše u koincidencije.

Više verujem u promisao. Ovaj, a druga stvar, to je kao sa Slobodanom Miloševićem i to sam juče sam pisao, ovaj, još jedan tekst o, o, o, o Ratku Mladiću. Nekoliko sam ih, ovaj, napisao do sada, jer takva je, takva je situacija. Ovaj, kao što je Slobodan Milošević rekao u onom svom, ja mislim, poslednjem obraćanju dok je još bio predsednik: "Ne napadaju oni Srbiju zbog Miloševića, nego Milošević zbog Srbije", kao što su napadali sve koji su došli posle njega, i Đinđića i Koštunicu i Tadića, evo, sve do Vučića. A isto su tražili što su tražili od Miloševića. Tražili jesu, ali nisu baš. Možda ja grešim, možda ja, ja to nisam video. Lepota je u oku posmatrača. Ja nisam video baš da su preterano napadali Tadića, ovaj, Đinđića. Jesu, jesu pred kraj i to je nekako bila tema, ovaj, jednog prethodnog teksta isto na, na, na, na, na, na, na o Ratku Mladiću, da sam ja pomislio u jednom trenutku, s obzirom na to kako se stvari

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Čirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

odvijaju, da imamo i svedočenja o Zoranu Đinđiću, da je on odbijao da, da, da, da je Karli Del Ponte bio rekao da više neće isporučivati generale. Mada je to stvarno sramotno isporučivanje Slobodana Miloševića. Posle toga zaista više nije ništa ni moralo da se radi.

Ali oni su očigledno to još očekivali i insistirali na tome. imali smo nedavno svedočenje Darka Mladića da je Zoran Đinđić njegovom ocu preko poverljivih ljudi poručio da je on bezbedan dok je Đinđić predsednik vlade. Nama su stalno govorili da je, da iza ubistva Zorana Đinđića stoji haš antihaški lobi. Mene je ovo sve, sve ovo što se dešava navelo na pitanje da li je zapravo iza ubistva Zorana Đinđića stajao haški lobi, jer su se stvari posle njegovog ubistva dramatično promenile i tek onda su počeli da šalju ljude u Hagu. Da.

I to, i to ljudi i ministre i generale i jeste i to na način koji nije baš bio dostojanstven.

Mislim, opet je tu izručenje Slobodana Miloševića vrh. To je, to je nešto što ja mislim, taj čin, teško da može biti prevaziđen u budućnosti. Tako nešto, ovaj, tak, takva glupost, takva, takvo zlo koje je učinjeno i samom Slobodanu Miloševiću, ali i nama svima preko, preko toga, teško da i to za Vidovdan i da se on oprašta. Sve celokup braćo Srbija, haj, zdravo, srećan Vidovdan. Sve što je tu u tu, u toj priči, uključujući i onu prodaju, onu američku pomoć koja je bila uslovljena njegovim hapšenjem, je li to beše 31.

mart? Da, da, neka donatorska 50 miliona, kao sve to kad se uzme u obzir, ovaj, kako se zove. Ja jesam bio, nažalost, protivnik Slobodana Miloševića, pa u na, na najmanje do njegov, do tog hapšenja. Tu prilikom tog hapšenja sam počeo prvi put zaista da, da, da otvaram oči i da, da stvari gledam na, na, na drugi način. Ovaj, i posle se to i, i mojim izveš, mojim boravkom u Hagu i izveštavanjem sa tog suđenja i tako dalje i tako dalje, to se dramatično menjalo i što bi Ana Lena Berbok rekla: "Ja sam se okrenuo za 360°." Ovaj, i čini mi se da se ista stvar dešava i sada sa, sa, sa Ratkom Mladićem, da on još je jedna potvrda i tih Miloševićevih reči.

I meni se tu učinio još jedan momenat jako važnim. Imam utisak da se mi nalazimo u vrlo čudnoj, potpuno neuobičajenoj situaciji gde je potrebnije da, i to se dešava, da porodica ožalošćena teši narod, a ne da narod teši porodicu. Čini mi se, čini mi se da, da, da, da smo u toj situaciji jer, porodica je, čini mi se, preuzela taj njegov, govorili su nam, ovaj, to isto kako je Mladić teret, srpskom narodu na razvoju, evropskim integracijama i tako dalje i tako dalje.

Opet je obrnuta stvar. Imam utisak da je, ovaj, srpski narod bio teret, na plećima Ratka Mladića koji je on, ovaj, poneo bez, bez roptanja i bez ikakvog, ovaj, prihvatio je svoj, svoju sudbinu.

To je, to je prosto bio njegov put. Čini mi se da njegova porodica sada preuzima, ovaj, taj krst.

Kolikoće to trajati, da li će to, ali u ovom trenutku čini mi se da je to tako, da oni, ovaj, upijaju bol koja je očigledna u, kako kaže, na, različite stavove. Ima ljudi koji su iskoristili smrt Ratka Mladića i ovaj oproštaj da bi, politički, kako oni misle, poentirali da je trebalo da ga spale u Hagu, da ga bace u Severno more, da treba sprečiti sahranu Ratka Mladića, da, niko se naravno nije smeo da usudi to, ali, su oni pokušavali da o njemu govore čak gore nego haški tribunal, nego u Sarajevu ili Zagrebu.

pa imamo tu nekoliko tih, ovaj, pravaca razmišljanja. Postoji jedan koji gde se poredi konkretno sa nacistima osuđenim u Nirnbргу, jer njima nema, njima nema groba.

Ovaj, to je zaista već toliko kliše jedan koji mi je dosadio i koji zaista ne znam da li, da li treba uopšte komentarisati to poređenje Srba konstantno sa nacistima. To je kao što je Zoran rekao, to su, to su, ne, to je počelo još od početka rata u Bosni, kad je se okupila svetska štampa o logorima u okolini Prijedora, pisala: "Zaboravimo holokaust, zaboravimo nacističke zločine, pojavili se nacisti našeg doba" i to su Srbi. I od tad kreće ta propaganda, a Roj Gatman je za to dobio Pulicerovu nagradu kao svedok. Znaš šta, oni su, oni su unapred bili postavili ciljeve koje je posle trebalo ostvariti. Od broja mrtvih, preko logora, tad još nikakvih logora, ako je bilo, ne, nečega to tada u to vreme nije, nije postojalo apsolutno. Mislim, ono dokazano je da je ono, ona slika, ona žica imala samo jednu stranu. To nije, to je bilo neko stovarište.

Našli su jednog čoveka koji je, pa imali smo i ono sa stadionom u Prištini i stalno je bilo to toliko unapred izmišljenih stvari da, da se čini da su oni zaista jurili da, da, da ostvare te svo, svoje visoke ciljeve što nije. Koji Srbiji nisu bili baš revizionističku istoriju koja je prevladala u Evropi. Apsolutno. Drugo, ovaj, ja sad sam samom sebi dosadni jer samog sebe citiram opet, ovaj, to što se sahrane tiče, ja sam se setio jednog vrlo zanimljivog istorijskog primera francuskog generala Leklera koji je predvodio oslobađanje Francuske, koji se oslobodio je Pariz. On se i posle De Gola zaista najistaknutija ličnost, francuskog oslobodilačkog rata protiv nacističke okupacije. On je 8.

maja, na dan kapitulacije Nemačke, malo pre, pošto je ovo bilo nešto pred ponoć, ovaj, uveče, ovo se dešavalo u ranijim prepodnevrim satima u gradiću Bad Rajhenhal, koji se nalazi u Bavarskoj, jako blizu granice Austrije. Iz bolnice su izvukli, 13, odnosno 12, ovaj, Francuza koji su se borili u nemačkim

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Čirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

uniformama i koji su se bili predali Amerikancima. Iz bolnice su izvučeni i on je, ovaj, krenuo sa njima da, da razgovara rekavši kako je: "Zar vas nije sramota što se, što ste u, u nemačkim uniformama?" Najstariji po činu mu je odgovorio: "Generale, zar vas nije sramota što ste u američkoj uniformi?" I on je rekao u tom trenutku: "Otarasite se ovih ljudi." Znači, postoje svedočenja koja govore da je general Lekler direktno naredio streljanje 12 ratnih zarobljenika. Ja uopšte neću da ulazim u to kakvi su ti ratni zarobljenici, niti bilo šta. Ratni zločin je ratni zločin.

Postoji svedočenje da je on to izgovorio. General Lekler je po smrti unapređen u maršala, sahranjen je u domu invalida pored Napoleona, uz sve najviše državne počasti i tako dalje i tako dalje. Da li generalu Lekleru zbog tog streljanja pritom za Ratka Mladića ne postoji nigde ni jedno svedočenje, niti neki dokaz da je bilo šta bilo kako streljan red?

Jeste. Ovaj, da li generala Leklera treba posmatrati drugim očima?

Da li ove SS-ovce treba posmatrati drugim očima zbog toga što su streljani na način na koji su streljani? Ja zaista ne znam. Tako da to što se te sahrane tiče, to zaista samo ljudi koji ne poštuju apsolutno ništa osim sebe samih, ovaj, mogu tako nešto da, da kažu.

A to što je srpski narod, procenio, što je osetio takvu potrebu da se na ovaj način oduži generalu Mladiću, to se ne može ni na koji način niti sprečiti. Pa bio je ono, vi to bolje znate od mene, sahrana Leke Rankovića koja je, to je mnogo važno. Molim?

To je mnogo važno. Pa da. Sahrana Leke Rankovića je isto narodni osećaj. To niko nije organizovao. Pritom uopšte ne želim da ulazim u to da li, da li je, način na koji je narod posmatrao Leku Ranković u tom trenutku ispravan ili nije.

Uopšte o tome neću da šta je uradio srpskom narodu i koliko je ljudi u to neću da ulazim.

Narod je osetio u tom trenutku ispravno ili ne. To je potpuno irelevantno.

Osetio je da je Leka Ranković na neki način zaštitnik srpskog naroda i oni su njemu hteli da odaju počast potpuno spontano, bez obzira na njegovu istorijsku ulogu i, koliko je, Srba poslao u logor ili u, kao što pričamo, kao što pričamo o Vuku Brankoviću. On nije toliko relevantno šta je zaista bilo. Važno je da je, da je on postao simbol nečega.

Vuk Branković je postao simbol izdaje. Leka Ranković je potpuno mimo sebe, ja mislim, možda postao, mladi simbol odbrane, odbrane srpskog naroda i u Republici Srpskoj Krajini i u Republici Srpskoj i u Srbiji. Idemo na reklame paćemo nastaviti. Gorane, pročitali smo na društvenim mrežama obraćanje jedne žene koja se zahvaljuje Ratku Mladiću jer ne bi bila živa, da Ratko Mladić u vreme onih jezivih sukoba Bošnjaka i Hrvata u centralnoj Bosni nije spasao 40.000 Hrvata, stavio ih u kamione i prebacio ih na hrvatsku teritoriju. Govori se da je ona otpuštena s posla i da je izbačen neki dečko koji je igrao fudbal. Zvezda je ponudila da on pređe ovde. Kako su Hrvati, bez obzira na medije, oni kojima je on spasao život, dočekali njegovu smrt? Pa njih nema u medijima zato što je u hrvatskim medijima jedan narativ dominantan da su Srbi apsolutno krivi za sve.

To je taj narativ o velikosrpskoj agresiji i 99% ljudi u Hrvatskoj ni ne zna za to spašavanje Hrvata iz srednje Bosne. A pošto jedan, jedno neusta, dobro, ali evo sad na društvenim mrežama su snimci kako su oni spašavani, njihove izjave, zahvalnice, sve se to pojavilo.

Jesu. A znate kako društvene mreže funkcionišu preko algoritama.

Oni, onima koji to gledaju sugeriraju još takvih sadržaja, a onima koji to ne gledaju ne sugeriraju takve sadržaje. I šta se sad dešava u Hrvatskoj? Nevjerovatno.

Ja sam dosta izučavao ustašku emigraciju. To je bila skupina luđaka, kriminalaca, gubitnika kakva se rijetko viđa u povijesti koja je svaki sukob sa DB-om izgubila.

Međutim, njihov narativ je pobijedio na društvenim mrežama. Zašto?

Zato što algoritam, igra na ono gdje može najviše manipulirati sa ljudima, odnosno gdje može sadržaj, ovaj, gdje može poslati onaj sadržaj koji je ljudima najinteresantniji. Znači, algoritam potiče strah, potiče mržnju i potiče osjećaj pripadnosti. I zato se dešava da su ljudi koji su bezprizorni, neću ih napadati jer su me neki od njih zvali u emisiju, danas, u Hrvatskoj zvijezde društvenih mreža upravo sa antisrpskim srbofobnim narativom. Moja je hipoteza, koju još nisam dokazao, da su to zadnji njihovi trzaji. Jer vi u Hrvatskoj imate jednu šizofrenu situaciju.

Imate da prvo idete na 23 koncentracije Aleksandre Prijović po cijeloj Hrvatskoj, 23 arene, u Srbiji samo 13. Nakon toga morate onda na ispovijed. To je Thomson.

Ali i Thomson brani Hrvatsku tako što pjeva partizanske četničke pjesme sedam osmina zvuk sa jednom lošom kopijom Islamovića, Tife i Bebeke glasom. Onda nakon toga opet se vraćamo na svadbu. Pa svadba postaje najpopularniji film ikad u Hrvatskoj.

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Čirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

Najviše ljudi ga je pogledalo. Znači, jedna nevjerovatna i to meni daje, ja sam ranije mislio da Hrvati mrze Srbe dominantno. Danas smatram da Hrvati možda svjesno mrze Srbe, ali podsvjesno im se dive jer je nemoguće da ti slušaš nečiju muziku, gledaš nečije emisije da nemaš neku fascinaciju.

Na kraju krajeva, ako nekog mrziš, onda mu se diviš jer niko od nas ne mrzi jadnika.

Tako da ja mislim da bi ovdje puno bolje Jung objasnio neke stvari nego politički analitičari ili historičari, zato što ovdje svijest kaže jedno, a podsvijest kaže drugo. A da ne kažem da sam ja imao prilike sa srpskim tablicama dolaziti u Hrvatsku kad bi uzeo rent a car i onda ljudi me ne prepoznaju, nego vide iz daljine. Pa to su nevjerovatne stvari koje se nekad nisu dešavale.

Jednom sam išao vidjeti neku kuću koju sam radio tokom faksa da vidim to je nekakvo zaleđe Rijeke.

Za mnom neki auto gleda šta hoće. Spusti, spusti stakla. BG.

Mislili su da sam se izgubio i da me odvedu gdje treba. Takvih primjera sam barem desetak doživio i ne samo ja. Tako da u Hrvatskoj po meni je na društvenim mrežama jedna slika i pitanje kolikoće taj narativ preživjeti. Ali nevjerovatno da je pobijedio ne Tuđmanov narativ, nego narativ ustaške imigracije. O tome o Bajburgu kao strašnom, ovaj, stratištu Hrvata. Da. U Bajburgu stradalo više nego u Jasenovcu. Pa naj, ne, to je sad posebna priča. U Bajburgu najmanje 200.000, ali to im je malo po njima. Mada je realna brojka Bajburga 70-ak hiljada i to gornja granica kad računamo i četnike i Belogardejce i Nijemce i sve, a ne samo ustaše. Oni to ništa ne računaju.

I druga stvar, Jasenovac se negira do toga da tamo nije ubijen niko. Ako je neko ubijen, ubijeni su kasnije ustaše. Pojavili su se knjige. Čak su u Saboru historičari govorili da je u Jasenovcu Srbi ubijali Hrvate. Da.

Da. To je Igor Vukić koji imao sam dva duela sa njim i tamo sam mu pokazao baš u toj emisiji kako on radi. On citira stvarno jedno svjedočanstvo jednog Srbina koji je, ovaj, spašen iz Jasenovca i koji kaže, u komesarijatu za izbjeglice Nedićanom i on tamo kaže priča.

Međutim, Vukić izbacuje ključnu rečenicu gdje on kaže, i Jevreje su ubijali, ali ne kao nas Srbe.

Vi kad izbacite tu rečenicu, onda je to potpuno diskvalificirati istraživača.

Druga među njima koja je Vukićev novinar, mada je 20-ak godina u arhivima, ona je povjesničarka.

Dobro, oni su našli čoveka čija je porodica stradala u Jasenovcu i platili su ga da on to piše.

Tako je. Ali interesantna ova Vlatka Vukelić koja se slikala za Playboy i koja kaže na sudu da se nije slikala. A sud ima broj, ima sve. A ja sam poznavajući njihov rad spremio to na vrijeme. Znao sam daće jednog dana negirati i sudiji kaže: "To jeste vi." Znači, žena koja na sudu laže da se nije slikala, hajde da je rekla: "Trebale su me pare" ili "nije to ništa loše" ili "mladost, ludost." Ne, ona tvrdi da se nije ni slikala. Znači, to su takvi.

Čekaj, ona je ekspert za Jasenovac. Da. I ona, ona tvrdi recimo da nije bilo dječijih logora. Ali kako da mi njoj vjerujemo kad joj sud pokaže sliku iz Playboy i broj Playboya, a ona kaže: "To nisam ja." Znači, to su takvi bezprizorni likovi i oni jesu margina.

Hrvatska mainstream historiografija ipak to ne tvrdi. Ali hrvatsku mainstream historiografiju ko čita? Možda samo ovdje Samardžić i Dubravka Stojanović.

A oni su na društvenim mrežama zvijezde. Oni su daleko popularniji nego bilo ko. I sad se vraćam tu kad pričamo o kontekstu Srebrenice.

Pa vi ne zna, niko u Hrvatskoj ne zna, ali ni ovdje da vi imate preko 3.000 žrtava, ovaj, Naser Orića i njegovih mudžahedina za tri i po godine. Znači, kako je moguće da to nije genocid? Kad gledate, nije on ubijao samo i palio srpska sela u okolini Srebrenice. Evo ovde su svedoci Ibran Mustafić i Hakija Meholjić da je on na isti način maltretirao i Bošnjake u opsednutoj Srebrenici. Da je silovaoćerke, žene, ubili Nurifa Rizmanovića i kompletnu njegovu ekipu. Izvukli su ih.

O tome piše Ibran Mustafić. Izvukli su ih na binu pred narod. Narod je vikao "kolji" i oni su pobili. Znači, to je bila jedna, hajde da kažemo, konkurentska ekipa za vodstvo jer tu je bilo jako puno para, humanitarne pomoći i svega toga. Imate onu Fadilu Mujić koja za TV Igman kaže kako su upali u kravicu za pravoslavni Božić, kako ona mali četnik, ona srpsko dijete zove mali četnik, kako im je čupala sarme iz usta, kaže i krmetinu i tako dalje. Mrtva hladna to piše.

Kaže: "Bog blagoslovi, Alah da sačuva Nasera." I znate šta su pjevali? "Ko to sedmo po kravicom prođe, Naser nije Karađorđe" i tako dalje. Sve te stvari su potpuno nepoznate. Ali ovdje smo čuliĆira kaže da je haški sudija imao vrlo jaku argumentaciju. Ja se slažem u njihovim presudama.

To je jaka arhiva i tako dalje. Međutim, mislim da je upravo u slučaju genocida u Srebrenici njihove presude ta argumentacija, ovaj, vrlo, u stvari apsurdna. Ako vi gledate da oni izmišljaju spontanu namjeru, to je nemoguće. To je oksimoron. Oni kažu da se namjera rodila na licu mjesta kad su Srbi

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Čirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

zarobili veći broj pripadnika armije BiH. Druga stvar, oni izmišljaju etnos koji ne postoji. Bošnjaci općine Srebrenica. Bošnjaci Srebrenice se ni po čemu ne razlikuju od svih ostalih Bošnjaka. Znači, ako Srbi nisu radili genocid na nivou cijele Bosne i Hercegovine, kao što je međunarodni, čak su upotrebili jedan izraz "opštinski genocid".

Tako je, ali to ne postoji. I zato je i sudija Niambe i onaj Muhamed iz Gvajane, oni su davali izdvojena mišljenja u nekoliko slučajeva i kažu da se time relativizira pojam genocida, jer ako je sve genocid, jer u anglosaksonskom pravu za doživotnu robiju i za kvalifikaciju genocida potrebna je jednoglasna odluka. Nema tu pregovora. Ili je to ili nije.

Ali vi ste imali izjavu hrvatskog predsjednika, ničim izazvanog, da to kaže, koji je rekao: "Ako je Srebrenica genocid, onda za genocid moramo naći jaču riječ." Onda je to ponovio i onda je rekao: "Nije on rekao ako je Srebrenica genocid, šta je Jasenovac." Tako je. I to još je rekao da haški sud nije sveto pismo. Prema tome, i treću stvar, oni su rekli da je to dozirani genocid.

Znači, to je kao nekakav genocid u nastavcima da bi Srbi prikrili genocid.

Međutim, kako gledaš ti Plenkovićeve pretnje Srbiji, napade na Vučića, da svi treba da idu u osnovnu školu zbog sahrane Ratka Mladića i podrške koju je srpski narod? Gledajte, ja tamo živim cijeli život i ja srbofoba na njušim. Znači, jednom ulazim u kuću i na televiziji neka desničarka hrvatska za koju ja nikad nisam čuo. Ja samo po glasu, nije još ništa pričala, ne priča o nekoj drugoj temi. Ja sam već osjetio jaku iritaciju. Plenković to nije.

Plenkovića Srbi interesiraju samo ako mu trebaju za njegovu briselsku karijeru da jednog dana bude.

Čak otvoreno govori da je to što je on, u nekoliko mandata premijer Hrvatske, da je to utešno, da on želi da bude evropski komesar, da i građanin Evrope. Tako da kod njega nema prave srbofobije, ali on mora isporučiti takvu demagogiju svom biračkom tijelu.

I onako ga napadaju. Imate Hebrangov onaj nastup gdje kaže da je on uvijek bio protiv Tuđmana, da je on u stvari da je htio u SDP-a, ali da tad nije bilo mjesta u vrhu SDP-a, da ga je Mate Granić i Vladimir Šenek su ga doveli za ruku tamo. Tako da on ima jednu svoju briselsku karijeru koja je njemu bitna. On se dokazao u napadima na Srbe. Pa da je dobar Hrvat.

Vidite, ovaj, znači on mora tako se dokazati. Ali s druge strane, puno veći problem, kažem, taj narativ koji odgaja generacije, jer istraživanja koja nisu objavljena javno, ali su procurila u hrvatske medije, da su danas ustaše popularnije među mladima nego što su ikad bile.

Jer u eri društvenih mreža mladi misle: "Lagali su nas u koroni, lažu nas za oblik zemlje, pa nas sigurno lažu i za Jasenovac." Ja kad bi vam pričao, neće su to privatne stvari. Koji ljudi koji su u Srbiji popularni su meni privatno pričali protiv Srba upravo te argumente iz Vukićevih knjiga da ja nisam mogao vjerovati.

Kažem: "Pa vi ste popularniji u Srbiji nego ja. Pa vi ovdje držite predavanja, dobro zarađujete, a privatno mislite takve stvari o Srbima." I ja vidim da su oni žrtve društvenih mreža i tih algoritama i tog jednog narativa. Kažem vam, doživljavaju revival. Ustaše su sve bitke izgubile, a pobijedili su u društvenim mrežama jer ipak ni Tuđman to nije tvrdio. Kako je to novo vreme gde, stručnjake više niko ne pita ništa, ni istoričare, ni pisce. Sad o našoj istoriji govore političari, pevači, fudbaleri i oni se bolje razumeju od ljudi koji zaista to znaju.

A najbolje se razumeju studenti. Ja sam bio neki dan na plaži i vidio sam dva, tri pijana klinca od 18, 19 godina. Ja rekao: "Ovo sigurno kandidati za ministre u Srbiji." Jer ovdje postoji ta jedna zabluda da je mladost sama po sebi čista, napredna, pametna. Čekaj, kako u Hrvatskoj dočekuju ove, političke migrante, koji nisu uspeli da izvedu građanski rat i svi su se sklonili u Hrvatskoj.

Hrvatska je sad u šansi da pobedi konačno Srbiju. Nije mogla ni u jednom ratu, ali preko ovih studenata, preko pomaganja obojene revolucije, Hrvatska misli daće okupirati Srbiju.

Pa oni nju njih gledaju kao što su nacisti gledali Vlasovljevu armiju. Nema tu nekakve ljubavi i simpatije.

Taj jugonostalgčki sentiment ne postoji. Oni su njima samo korisni za destabilizaciju Srbije. Ništa drugo. Tako da, ali znate šta je puno gore?

Hajde tih par što je tamo izbjegao. Vi ovde imate one koji nisu prebjegli, koji su profesori na fakultetu, o kojima je Čira prvi pisao i o kojima je najbolje pisao. O čemu se radi?

Svuda su intelektualci na zapadu kritičari, mainstreama. Oni se moraju malo odmaknuti da bi bili fini, pametni, bolji od nas. Posebno ova dekonstrukcija, rase, rušenje spomenika, konfederacija, sve to postoji i drugdje. Ali u Srbiji je to specifično. Zašto?

Zato što ljudi poput te Dubravke Stojanović, Nikole Samardžića, Radine Vučetić, Monike Milosavljević i drugih, oni prihvataju narativ srpskih neprijatelja. Znači, oni nisu sposobni da sami osmisle neku kritiku,

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Čirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

nego oni samo služe kao neka koncentracija neprijateljima Srbije i da su svi neprijatelji Srbije u pravu. A vi imate takve izjave, da je Jasenovac mitologema srpskih nacionalista ili da su srpski genocidaši sami krivi za Jasenovac i ti ljudi najnormalnije rade.

Ja sam dao primjer te Monike Milosavljević. Ona je arheologija.

Ona priča: "Znate kako je arheologija zanimljiva i lijepa." Evo recimo kad smo kopali žrtve srpskih zločina pa smo našli jaknu djeteta u jakni koji je imao isto jaknu kao ja, albansko dijete.

I sad pazite, ona svojim studentima usađuje u um, u podsvijest da su Srbi ubijali djecu i još hoće da se poistovjete da je mogla ona biti tako ubijena. Priča o tome, kaže: "Kopali su Srebrenicu." Znači, nije mogao da naći primjer recimo kako je bila arheologija zanimljiva u Jasenovcu ili negdje na stratištima Amerikanaca, Nijemaca i tako dalje, nego baš ovdje.

Vi imate kompletnu takvu elitu i onda kad ja sam to upozoravao godinama, ne kadČira, ali sam ja to malo kasnije shvatio, nego oni kad sam to vidio, mene uopće ne čude ovi protesti i ovo divljanje i ovo ludilo, ovaj, koje se dešava. Kako oni gledaju na tebe? Prodao si se Srbima.

Oni misle da ko zna koliko su ti Srbi platili da se pojavljuješ. Da.

Pa oni prvo misle da se u srpskim emisijama nešto plaća. To je prvo što misle.

Druga stvar, ovaj, oni misle da ovdje ima neko kog je briga za narativ, za strategiju i tako dalje.

da ima, onda bi ti profesori to pisali, onda bi postojali instituti. Znači, samo lud čovjek može stati na stranu Srba jerće u Srbiji doživjeti napad. Ja sam najveće napade, poniženja i uvrede doživio u Srbiji. Jedan od retkih ljudi koji je stao na stranu Srba.

Ovde ni Srbi neće da budu na srpskoj strani. Koji drže do sebe.

Pa ovaj, evo nekih, ima ih sve više, hvala Bogu, jer ipak, ovdje sjede ljudi koji nisu Čaci.

Ni jedan od nas ovdje nije Čaci. Ali zašto kažem Čaci? Čaci je njihov preziriv naziv za Srbe i zato je tragično kad u Užicu gledamo ili Čačku, Valjevu da se ti ljudi tuku sa policijom i da vrijeđaju svoje sunarodnjake jer su iz perspektive kruga dvojke. Svaki čovjek koji se rodi u Užicu je Čaci. Razumijete? Ali ima intelektualaca, ima onih koji se bore. Pa ovaj, na kraju krajeva,Čira, jedna od najmudrijih glava trenutno u Srbiji. On je po svemu bi trebao biti njihov ideolog, a on je na našoj strani.

Prema tome, borimo se, tučemo se, vidjećemo kakoće uskoro su izbori, kakoće to proći.

Ono što je opasno, kad bi oni došli na vlast, ja ne vjerujem da bi oni apsolutno sve promijenili u smislu da bi napravili mural na kojem piše: "Mladić je zločinac." Dovoljno je da rade ono što njihova sestrinska stranka. Čekaj, ali znamo mi šta je ovde se dešavalo.

Bilo je nekoliko murala Ratka Mladića tokom ovih decenija. Razni aktivisti su tu dolazili, bacali jaja, uništavali. A znate kako je u Hrvatskoj? Onaj Mihajlo Hrastov ima mural tamo gdje je pobio one, srpske vojnike, vojnike JNA koji su mu se predali. Nikom ne pada na pamet da ga u Karlovcu da ga ovaj zaprlja, da ga ne znam prefarba i tako dalje. Znači, u Hrvatskoj je potpuno.

Pa vidite, ovdje kod vas su dolazili neki srpski generali, nemaju zube, nemaju za taksi.

U Hrvatskoj gotovine u jednoj godini 24 miliona eura. Pa sjetite se u Hagu.

Evo to može ovaj, kolega Šajnović puno bolje nego ja ispričati. Samo za gotovinu oko 30 miliona eura je Hrvatska dala i Markača i Čermaka. A srpska država za svih 50 i nešto 60 Srba negdje milion i 900.

Znači, ovaj, a Makedonija za svoja 29 miliona. Znači, više vrijede dva Makedonca nego 60 Srba. A da ne kažem da tri Hrvata vrijede više nego 300 Srba.

E, tako je bilo nekad. Danas je situacija nešto bolja i trudimo se.

Ono što je bitno da se nakon ove pobune, ove revolucije sektaške, ako ovaj Srbija pobjedi na izborima, očiste univerziteti. Čak ne bi bilo loše da se na jedno pet godina zatvori filozofski fakultet. Niko ne bi za rodnim studijama patio ni za feminizmom ni za gej pokretu u San Francisku. Može se par godina bez tih radova. Jer ona djevojka tamo što psuje, to je gore na FPN-u, izvini, Fakultetu autošovinističkih nauka. Glavno, glavni bastion ovaj je FPN.

Tako je. FPN, ali i drugi fakulteti. Jer ja ovaj pričam nekad s tim studentima i onda mi oni kažu kakvi su njihovi profesori. Znači, sretnem ih na ulici, popričamo malo, pa i mi smo na Kako tebe na ulicama Srbije ljudi dočekuju? Pa lijepo, lijepo.

Čak i u ulicama, na ulicama Hrvatske. Znači, tamo me zaustavljaju, mada tamo imam i prijetnji.

A ovdje više manje, ovaj, ljudi me dočekaju lijepo, pričaju sa mnom i tako podržavaju.

Mada sad, otkako je ova borba, ovaj, nekako neki su proširili priče da si ti zapravo hrvatski agent koji se praviš da voliš Srbe i da si tako ušao Srbima pod kožu. Da.

Pa ovaj, bilo je i toga. Da. Ali mislim da ima i takvih priča.

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Čirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

Ima sve, svih mogućih priča. Mene recimo takve priče možda i štite.

Možda me neko ne napadne u Hrvatskoj jer misli: "Šta koga je svoja sova poslala?" Tako da ja ništa nisam demantirao. Nek sve stoji. Našli su mi jedno sedam osam službi za sad. Pa ovaj, dobro je dok vjeruju da radim za neku službu, neće me dirati u Hrvatskoj. Nikola, postoji neki mit da je Franjo Tuđman bio impresioniran sa Slobodanom Miloševićem i govori se da je on često lupao rukom u sto. U pravu je Sloba.

Kad Sloba zategne sa zapadom. Ja bi, ali eto, zbog Hrvatske ne smem.

Ja bih to isto radio. pa ima nekoliko njegovih izjava gde on kaže: "Sloba ima one muške organe." Je li, znači to je više puta rekao, ali, jesu li prvo oni imali crveni telefon?

Govorilo se da su oni svaki dan se čuli. vidi, najlakše je da ne mitovi su problem, nego šta, rat je bio, sve se zna. Gde je postojala saradnja Srbije i Hrvatske i Srba i Hrvata postala u Bosni? Znači, Bosni, Srbi i Hrvatima.

Jeste li vi znali u vrhu da, hrvatska vojska iznajmljuje srpsku artiljeriju da gađa muslimane?

Da onda muslimani iznajmljuju srpske, dobro, vidi, rat ima 1000 detalja. Znači, nismo samo znali ovo, pusti detalje, nego, sporazum Zubak Karadžić Beču, pregovori, razgovor kome, su oni razgovarali o tome da ne progutaju tu zamsku bošnjačku da se oni sukobljavaju među sobom. I mi imamo čitavo vreme ova akcija vojske Republike Srpske da Hrvate iz centralne Bosne, Bugojna i tamo prebaci na drugu hrvatsku stranu da im organizuje prevoz, sanaciju, lečenje ranjenika i ove servis bolnica.

Ja to tako, ovaj, sve to je izubeđenja. Nije to pojedinačni gest.

I, i Hrvatskoj i Srbiji je bio u interesu da se to ne pokvari. I ako je po nečemu bilo razgovora, bilo je tu. naravno, mi smo imali potpuno suprotstavljen stav oko Krajine.

Tu, znači, po tom pitanju nije bilo nikakvih dogovora. A ovde je bilo sve dok, znači, imam mnogo primera, pa čak evo da ispričam jedan od oko Krajine. Znači, pošto je srpska Krajina kad je formirana i ovaj Vensov plan je prošao, Hrvatska je prekinuta kod Siska i kod Masliničkog mosta.

Znači, Hrvati ne mogu kopnom iz Rijeke u Dubrovnik, nego moraju da idu brodom i ovamo moraju da idu gore na Varaždin i to stvara veliku tenziju i, mi počinjemo jednu inicijativu da, Republika Srpska Krajina ima svoje granične i carinske službe na tim prelazima i da lepo, kad građanin Hrvatske prođe, uzme pasoš, odradi pečat Srpska Krajina i on prođe i tako. to je Tuđman prihvatio, ali smo mi imali problem što braća Srbi neće da čuju da Hrvati prolaze kroz Krajinu, a Hrvati neće da čuju da oni njima Krajina udara pečat u pasošu. Posle 100 inicijativa, na kraju je nekako postignuta saglasnost i Milošević i Tuđman lete u Ženevu da to parafiraju. ja sam predsednik vlade, pa sam dežurni, je li, u garnizonu srpskom. I dok Milošević leti tamo, meni Jovica Stanišić javlja: "Javi šefu da se vrati čim sleti jer je artiljerija srušila Maslinički most." Ko šta? Ja naravno javim Milošević ujutru na onim, pošto tad nema ovih mreža, nego ima radio stanice. Znači, svi ovaj jedni drugi.

Hrvati se hvale da su oni srušili most i Srbi se hvale da su oni srušili most.

A Tuđman i Milošević su se vratili, ovaj, u Zagreb, ovaj, u [Beograd](#). toliko o tome koliko razgovora.

Molim? Ništa od razgovora. Ništa.

Znači, sve je to propalo. To su, to su te naše jedne i druge situacije.

Rat je, pa zato ima toga mnogo i danas se ne zna tačno ko je srušio taj most jer se i jedni i drugi hvale. Znači, ne napadaju Hrvati Srbe da su struženi, ni obrnuto.

Svi kažu: "Mi smo da ne bi došlo do tog, do tog da ne izbiје mir." ali ostavimo sad detalje.

Znači, mi moramo da, sebe radi prvo da savladamo osnovni istorijski put, a to je da složimo činjenice, događaje, materijalno. Posle da razgovaramo o analizama, o teorijama zavere, nego da složimo šta se kada desilo. Pa jesmo to uradili. Prošlo je 30 godina, 40 godina.

nismo, znači, od toga da se ništa loše nije desilo, do toga da se sve herojski desilo, do toga da je potpuno zlo. zato nam žive, to, neutemeljene istorijski, neutemeljeni narativi žive jedni pored drugih i to nam je velika smetnja. mi ne možemo pobeći od toga, niti treba da bežimo da se zločin desio u Srebrenici i daćemo nositi taj teret dugo.

problem je, jeste znali šta se desilo u Srebrenici? Milošević?

Ne, ima, ima razgovora. Milošević, Mladić, posle u kom, iz koga se vidi da, znači, objavili su ih stranci, ali pošto su sve snimali, u kome se vidi da ima i ovaj razgovor kad se uplašio Mladić daće Milošić da ga izruči Hagu i on kaže: "Ratko, možeš slobodno da dođeš, ja te neću izručiti." Tu je, poenta je, što su velike sile, ogroman trud, da ne bude sile, nego Amerikanci, ogroman trud uložili u sipanje soli u ranu srpsko-srpskog nepoverenja i srpsko-srpskih razlika. ja često govorim ilustraciju da bi ubedili Radovana da je najvažnija stvar da se odvoje od [Beograda](#). Oni su doveli Džimija Kartera, bivšeg predsednika, na

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Čirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

Pale. Ne da to kaže, ne da organizuju da se negde sretne.

Radovan je bio na 100 sastanaka u Londonu, Ženevi, je li, usput, nego su ga doveli na Pale da pokažu.

A onda je Radovan Karadžić uzeo telefon i pozvao Slobodana Miloševića i rekao: "Evo, ovde je predsednik Karter, kaže doćiće i Klinton, paću te pozvati da te upoznam." I Milošević je srušio kancelariju tada.

Nije srušio kancelariju. To je jedna tužna anegdota, ali svejedno to samo pokazuje, ali je istina. pa dobro, naravno, ali, pokazuje dokle, Srbi lakše poveruju strancima da drugi Srbi ne valjaju i, i tako se potpuno uvučemo u matricu iz koje svega ovog dana današnjeg ni jedna odluka bilo koje srpske vlasti nije dočekana tako oduševljeno kao uvođenje srpskih sankcija na Drini Republici Srpskoj. Vidi, ja sam rekao da, je taj naš nespornost na Palama jedna istorijska prelom prekretnica. mi smo tada govorili, da podsetim kontekst, tada ratuju muslimani i Bošnjaci. Muslimani i Hrvati žestoko ratuju jer je Alija video da ne može protiv Mladića, pa je onda napao Hrvate da uzme Mostar i da dolinom Neretve izađe na more.

Taj rat je bio, potpuno rasplamsan kad se dogodio taj sastanak i angažovan Mitsotakis, jer smo mi mislili da je to najpovoljniji momenat da Srbi budu mirotvorci dok Hrvati i muslimani ratuju.

I Karlić je potpisao u Atini sporazum i onda je Mladić okrenuo sve. Znači, taj sastanak na Palama je propao. A mi smo govorili i hajde da kažem, ja ne govorim mi, nego ja pošto sam odgovarao za bilanse, ja sam objašnjavao da smo mi pod sankcijama i pod teretom rata toliko dugo.

Naši resursi padaju, hrvatski resursi rastu i samo je pitanje kadće oni biti jači od nas.

NATO, dolaze i ono što smo mi slušali, je li, američka volja da se umeša u rat u Bosni.

Mi smo govorili tada i te na tom sastanku da je samo pitanje dana kadće gazda udariti šakom u sto, gazda u smislu Klinton, i staviti za isti sto muslimane i Hrvate. braća u Republici Srpskoj nam nisu poverovali. Oni su rekli prvo sukob, muslimana i Hrvata je toliko dubok, ne znate vi bosansku istoriju, to ne može da se pomiri, nema gazde koji može. A mi smo znali moć tog gazde i to se desilo već 94. Vašingtonskim sporazumom. Muslimansko-hrvatska federacija nas.

Tuđman i Alija potpisuju. Klinton stoji iza njih i ne samo da su potpisali sporazum, nego su napravili zajedničku komandu. Pa šest generala američkih u tu komandu, pa štab na Braču i napravljen je plan oluje koji obuhvata, ne samo rat protiv, napad Hrvatske na Krajinu, nego uključivanje Hrvatske u Bosnu i zajednički rat sa HVO i, Banja Luke. Znači, do pre Banja Luke, znači počinje padom Kupresa i podvlačenjem kroz zapadnu Bosnu do Drvara. To podvlačenje ko je pustio Hrvate da uđu s leđa u Knin, baš u trenutku Srebrenice, Žepe, Goražda, neko je prebacio vojsku.

To sam hteo da kažem. Znači, vojska Republike Srpske kod Kupresa tada nema sukoba sa Hrvatima i drži ravnotežu prema muslimanima. Kupre stoji, Livno i sve ono tamo nadalje stoji, Livansko polje i tako da ne nabram. E, kad se potpiše Vašingtonski sporazum negde u martu, pa dok se vojska pripremi i tako dalje, to je 94. U novembru 94.

Hrvati dobiju naredbu da zajedno s Bošnjacima, znači ovde su Srbi u sredini, ovde su Hrvati, ovde su Bošnjaci i stoji mir. Kad oni dobiju naredbu, oni napadnu srpske snage sa obe strane, nadjačaju i počinje potiskivanje srpske vojske sa dve, sa hrvatskom vojskom. Ovamo ide ne HVO iz Bosne, nego Ante Gotovina sa hrvatskom vojskom koja ulazi u Republiku Bosnu i penje se na Dinaru dok se srpske snage, našli se, našle se u klještima, povlače. Oni se penju na Dinaru koja strateški obara Knin.

To je, to je, znači, to je taj tok. Ko je svađao Karadžića i Mladića? Da li strane službe, da li Slobodan Milošević? Ko je, ko je svađao Mladića i Karadžića?

Da. oni su, da podsetim, kad su oni postavljeni, Skupština Republike Srpske ih je postavila, u ravnost, ravni položaj. Znači, ona je imenovala predsednika republike Radovana Karadžića i komandanta glavnog štaba, vojske Republike Srpske Ratka Mladića.

Oni su u istom nivou. Skupština ih je postavila. Znači, nije kao kod drugih vojski ili kao što je kod nas da se bira predsednik, pa je predsednik vrhovni komandant vojske u ratu i miru.

Vrhovni komandant je bio Mladić. E, a ovde je, komandant vojske, kako da kažem, sui generis nezavisan i, tu je postojala razna, razni animoziteti, ali ti animoziteti nisu uticali u na krajnji ishod.

Oni su naneli nekad štete, nekad događaji, tajfuni i tako to, razni događaji, ali oni su se vremenom poravnali. ova odluka Amerikanaca, da nikad njih ne zaboravimo, da napravi plan oluje i da promeni odnos, znači da se napravi, da napravi federaciju. Pazite, kad su napravili federaciju sa 10 kantona, mi smo se bojali da to pretili sudbina Bosni, da sad federacija se proširi na Republiku Srpsku sa još 10 kantona i evo federacija BiH. A ovaj, Amerikanci nisu bili za to, nego prihvatili su opstanak Republike Srpske, što je jedan od najvećih dejtonskih uspeha.

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Ćirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

Između ostalog, zato što Amerikanci nisu želeli islamsku državotvornu jedinicu.

Jer da budem pošten, mi kao nisu neki razgovori kao Titova škola, je li, mi bi prihvatili neke tri pokrajine u Bosni, tri republike u federaciji, tri, tri, stalno tri. Samo su Amerikanci napravili dve u kojoj su Hrvati i muslimani u konsenzusu u 10 kantona 10 puta, pa 11.

put su u konsenzusu u vladi federacije, pa onda tek 12. put treba da se sretne sa Srbima, na nivou, na ne, na nivou BiH. kažu neko je tu pogrešio. Niko sa 11 poteza nema greške ili može da bude jedna greška. To je struktura BiH koja je tada, koja je tada postavljena.

Nije tad su pevali pesme Alija potpiši, neka je Bosna mala ko tepsija.

Da. Znači, američki plan, za uređenje Bosne u kome ostaje Republika Srpska kao kontrateža mogućem buđenju formiranja islamske države i koji su žrtva bosanski Hrvati, žrtva u tome, je li, njima je ukinuta Herceg Bosna. oni nisu hteli da prihvate taj sporazum.

Bile su smrtno pretnje, pa nisu prihvatili. Onda su im u taj Vašingtonski sporazum upisali konfederaciju sa Hrvatskom. Dali su im udicu.

Oni su progutali, potpisali od konfederacije sa Hrvatskom. Nikad nije bilo ništa.

Više je ostalo kod Republike Srpske oni specijalni paralelni odnosi. To funkcioniše i danas.

A Hrvati od konfederacije nemaju ništa. Recimo, učestvovao si u tim dramatičnim događajima, onda si se sa akterima tih događaja našao u Hagu. Jesi otkrio nešto što nisi mogao da sanjaš dok si bio u aktivnoj politici? Pa ono što sam ja u Hagu video, to je za sve te godine koje sam bio tamo, razgovarao sa svima, čitao dokumente, ovaj, čitao kompjutere.

Evo, ti si inženjer, ti si znao i kompjutere, ti si njima svima presnimavao to sve, uključivao i onda si saznao nešto. Ja sam imao prilike da pročitam i ono što nikad ne bi.

Tako da, ovaj, recimo to o kraju rata, znači iz Tuđmanovih transkripta, znači Tuđman prima Holbruka kad je vojska Hrvatske tu negde ispred Prijedora. i Tuđman kaže, ovaj, mi možemo da uđemo u Banjaluku. Holbrook kaže, dobro, vi ste predsednik, vi odlučujete, ali ne bi bilo dobro da ulazite pa da izlazite, znate, ali ja vi odlučujete. Kaže, ja sad idem kod Alije, Alijino mišljenje nije važno i onda idem kod Slobe. I od tog razgovora posle jedno tri sata, tri i po, on se nalazi kod Slobe u [Beogradu](#). Ja sam bio tamo.

Milošević je eksplodirao. To je izdaja. Sve što smo razgovarali do sada, vi ste pogazili, pregazili. A on kaže, čekajte, dajte mi vezu s Tuđmanom.

I pred nama kaže Tuđmanu. Ovog momenta mi je predsednik Klinton naredio da vam prenesem da obustavite oluju. Onaj kaže, razumem, obustavljeno. Znači, niti je on razgovarao sa Slobom, zvao, niti znači on je nama demonstrirao da Amerika u njegovom liku neposredno rukovodi ratom i završava rat tog momenta. I ne samo da ga završava, nego kasnije u Dejtonu vraća onaj početni dogovor 5149 i tako dalje da ostane dejtonska arhitektura. I, to što je Milošević u Hagu, z u Dejtonu, nije on napisao Dejton. Dejton su napisali Amerikanci. On je samo prepoznao da je to jedini način da opstane Republika Srpska i zalegao iza Dejtona kad su svi i Srbi i Hrvati i muslimani bili protiv Dejtona. Znači, Krajišnik nije parafirao. Krešimir Zubak ispred Hrvata nije parafirao. Alija je odbio i onda je ovaj Voren Kristofer rekao, znam ja vas, došao kod Miloševića, rekao, znam ja vas Balkance. Alija je rekao da sa ovim ne može da se vrati u Sarajevo. Dajte da mu damo nešto u Sarajevu teritorijalno.

Toće mu napraviti kompenzaciju. I onda je tražio kad on kaže, vi ste se borili, vi ste to je put, to je put za Foču. To nije za Goražde, to nije ne, ovo su četiri opštine u Da, da, u znam Sarajevo. I Milošević je prihvatio svestan da ako ne prihvati biće veći zahtev ili obrnuto, neće biti Dejtona. Tako da je to, oni kažu uz viski, taman posle teška srca, ali je presekao jer je to bila nužna žrtva. Republika je ostala, žrtva je bila ogromna, ali istorijski je najvažnije da republika op. Je se Srbija promenila od tih vremena.

očigledno je, ova podrška i, ovaj pijetet prema Ratku Mladiću da to više nije ona Srbija koja se svima izvinjava, koja klečala, koja, je, sve ono što su naši neprijatelji govorili prihvatilo.

ja se sećam kad sam prvi put bio u Mostaru, bilo je toplo, u bašti smo sedeli posle rata.

napet je bio taj prelazak. Iz Sarajeva sam došao u Mostar za Vašington, posle sam prevodio i vozio i, najprijetnije mesto da ručate u Mostaru. oni imaju praktično dve glavne ulice.

Bulevar koji je bio linija fronta između muslimana i Hrvata i aveniju koja je nebitna više koja je.

To je kao što je ovde bulevar u [Beogradu](#) bulevar. I u toj aveniji je bio restoran Hrvoje. Imao je odličnu salatu. Hrvoje više ne postoji.

Ovaj, pretpostavljam da se vlasnik zvao Hrvoje. I konobar dolazi, ovaj, da me čuje da kako govorim. Pita me da li sam iz [Beograda](#). Ja kažem jesam.

i on mi kaže da je bio zarobljenik u Lukavici. Ovaj, da je pušten kada je počeo hrvatsko-muslimanski rat.

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Čirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

I on kaže: "Kako ste vi [Beogradu](#) tako odvratni da vi ne volite Karadžića i Mladića?" Kaže: "Ja znam, kakvi ste vi. Vi bi trebali da ih obožavate.

Oni su vaši heroji." E sad, mi ovde uvek imamo to u tvom pitanju, ovaj, uvek su ovde postojale dve strane, je li, pa čak i na današnjoj sahrani dolazi do izražaja, ta činjenica da ako bi govorili o vlastima, svim vlastima, posebno od 5. oktobra, ovaj, mi smo okruženi, opkoljeni NATO paktom, premeženi njegovim, više pod navodnicima nevladinim nego ovim drugim kojima smo isto pre obaveštenim i ostalim strukturama. Ovaj, mi ne možemo, pa ni ovome danas, ja imam drugačiji kriterijum kada govorim o svim našim vođama posle 5. oktobra.

Tadić, Koštunica, koji je, je li, najviše izašao u susret Hagu. Ovaj, Vučić jedno vreme i Ivica Dačić. Znači, tu mi ne možemo koristiti te neke kriterijume, ali u narodu sve vreme velika većina stanovništva, pa čak i veliki deo intelektualaca i elite, nije delio taj stav protiv Karadžića i Mladića. Problem je da su, da su ti ljudi koji u njemu vide heroja, mnogi potpuno nekritički. Znači, kao u Mladiću koji heroja koji nema nikakvu mrlju u biografiji.

Oni su ovde podređeni. Ovde je uvek ta dominantna elita, ako govorimo o intelektualnoj i ostaloj, bila prozapadna. Vremenom je postajala sve više i više srpska.

Jer mi nemamo autošovinizam '91, '92, '93. On se praktično rađa negde.

Dobro, bili su neki antiratni pokreti, ali to nije isto. Nije, nije autošovinizam i imamo i blaže fenomene. Ovaj, nije to sinonim za antiratno, niti za izdaju, niti, za bilo šta od toga. Tu dolazimo do tog shvatanja koje se kristališe negde polovinom '95.

To je taj pojam početkom '95. kulturna dekontaminacija. Ovaj, tako da je to jedna privilegovana, dobro finansirana manjina. Mada ono što je ključno i najžalosnije, tu najveći problem nisu plaćenici. Njih ima već vernici.

Oni koji su na različite načine, čekaj, oni su ubeđeni da je to dobro za Srbiju što oni zastupaju.

Da. Ogromna većina je ubeđena da je to dobro.

Ovaj, najveći neprijatelj Srbije, tu ima svega i svačega. Ima, naravno, komunističkog nasleđa, ispiranja mozga i svega ostalog. Čak i ove, ovaj, koje je Goran pomenuo, ove istoričarke, je li, ovaj, vrlo je moguće da one, iako su njihovi životi Disneyland, je li, ili Švajcarska, ovaj, savršeni, lepi, udobni, ovaj, iz čega, je li, sledi da imaju različite izvore novca, da ne žive.

Ne verujem da je to, da je to, ovaj, da je to ključno. Ovaj, tako da mi brkamo to što nam dolazi do izražaja kroz medije, ili ono što su naši političari prinuđeni iz tih razloga.

Kažem, to se najbolje vidi na Vojislavu Koštunici. E sad, al' ovde, kad pošto je gospodin Šinović govorio o Dejtonu, zapad je tada, u vreme Dejtonskog sporazuma, još uvek imao jedno, stanovište o islamu, koje više nema. Ono je potpuno postepeno, potpuno potisnuto i, jedan od, jedna od pozadina Dejtonskog sporazuma je taj, strah od islama. Da.

Oni su shvatili, to je činjenica da su Albanci, samo je Azerbejdžan porediv, najprozapadnija islamska zajednica na svetu. Uostalom, religija muslimana, religija Albanaca, nije islam.

To je više neka značka. Njihova religija je albanstvo. Ovaj, međutim, to se skroz promenilo.

Tek postepeno je krenula ta promena, gde zapadni političari, ona se kristalisala 2015.

kada je Angela Merkel, ovaj, dozvolila da milion migranata, praktično isključivo muslimana, uđe u Evropsku uniju. pre toga, 2013, formirana je alternativa za Nemačku, je li, kao odgovor na taj, taj dominantni narativ nema alternative. Znači, tu se kristalisalo jedno mišljenje postepeno da glavna, glavna, glavni problem ne da nisu muslimani, već da su muslimani spas Zapada, jer oni nikada neće glasati za desničarske, za ovih ekstremnim desničarima.

Prvo, nikad niko ne govori o ekstremnoj levici, iako liberali koji važe za centar su, na primer, danas u Srbiji, a slična situacija u mnogim zemljama, uključujući prvenstveno Veliku Britaniju, Irsku.

Ovaj, to su dve zemlje, pa i sama Srbija, u kojoj je nemoguće biti fašista.

Vi ne možete ovde da budete veći fašista nego što su ovdašnji liberali.

Znači, tu se kristalisalo stanovište koje je jako važno da bi razumeli i način kako biva primenjivan Kumanovski sporazum, koji je, jedini relevantan za razumevanje svega što se dešava, na Kosovu.

Da su, ovaj, muslimani spas Zapada. Ono da mu jedina opasnost. Čekaj, mi imamo u vreme rata u Bosni, saradnju iranskih službi koji dostavljaju oružje, koji šalju islamiste iz Afganistana, iz Irana i i dolaze i strane, zapadne službe koji to pomažu. To je bilo jako kratko što se Irana tiče, samo na početku kratko i nije uspelo, ali ne najveći ekstremisti među mudžahidinima koji su došli, ovaj, koji su došli u Bosnu su hrišćani konvertiti iz francuskih i belgijskih zatvora.

To, ovaj, i jedan broj ljudi prvenstveno iz zemalja Magreba, koji više nisu mogli da se vrate u te

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Čirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

sekularne pr Tunis, Maroko, Alžir, jedna drugačija priča. Tamo nisu mogli da se vrate zato što je tamo bio jedan, ali i onaj Muhameda Alijata koji je vozio onaj avion koji je pikirao u kovu iz Nakinje i oni koji su podmetali eksplozije u Parizu, u Madridu, u Briselu, svi su imali bosanski rukom.

To je malo bitno, to je bitno za razumevanje Dejtona, ali mi danas moramo, da razumemo prvo zašto se Zapad toliko želi, iako mu ne uspeva da poništi Dejton, jer Dejton je najveći politički diplomatski uspeh Slobodana Miloševića. Taj uspeh je toliko veliki da oni, pored svih resursa koje imaju i svega što čine, ne uspevaju da anuliraju ono što je Holbrook dao Slobodanu Miloševiću u Dejtonu.

Njegov i zato to nipošto nisu dozvolili na Kosovu. Da.

Glavni razlog, je li, ključ koji se ovde nikako ne pominje, a to je politikantski odvratan.

i koga već treba, jer već tada počinje da se javlja ta svest. To je Kumanovski sporazum koji nije odmah u celosti primenjen, je li. mi gubimo iz vida jednu činjenicu da, ta de facto autonomija, je li, taj srpski entitet koji je uspostavljen na severu Kosova je mogao da postoji, naravno, zahvaljujući hrabrosti, ljudi koji su uglavnom bili u civilu, u srpskim službama bezbednosti, ali oni ne bi mogli da urade apsolutno ništa da je, NATO želeo, odmah da primeni Kumanovski sporazum.

Je li on to iz svojih razloga različitih? Nije.

Ta ovlašćenja koja ima, rat nije zamrznut na Ibru. Rat između NATO pakta i, oružanih snaga, Savezne Republike Jugoslavije završen na zamrznut na administrativnoj liniji koja deli, koja deli, ovaj, koja deli, Srbiju od ostatak Srbije od Kosova. Znači, mi ako bi pogledali i Angelu Merkel o čemu je ona govorila, glavna opasnost kako oni to gledaju, ključni zapadni centri moći koji su svi liberalni, nije islam, to je spas. Ključna opasnost su Rusija, njeni saveznici, Srbi kao mali Rusi, pravi, mali Rusi, je li, mogućnost da Rusija iz svojih razloga pomogne svoje saveznike i centre moći, u tim zemljama i i u sklopu toga je ta odlučnost da nikakva, samouprava, ništa što liči, nikakva ni zajednica srpske, sve što liči na postupku, na sve što liči na postoji pupčana veza između, Dejtonskog sporazuma i Kumanovskog sporazuma i njegove primene. Je li, tu je taj manevarski prostor koji država Srbija ima, je li, ta činjenica da je Kumanovskim sporazumom, ovaj, da su Kumanovskim sporazumom srpske snage bezbednosti država Srbija ostavljene van Kosova, a da rezolucijom 1244, 1244 koja je dodata, doneta dan kasnije samo zato što je prethodno potpisan Kumanovski sporazum, Kosovo je ostavljeno, je li, govorim sad iz zapadnog ugla, u Srbiji. Ali ni jedna, stvar koja se dešava, u poslednjih 13, 14 godina na Kosovu ne možemo je razumeti ako ne razumemo da je mišljenje o Dejtonu koji je u početku smatran zapadnim uspehom i o Ričardu Holbrook potpuno promenjeno. Koliko su se okolnosti promenile vam govori ove nedelje jedan od najznačajnijih, godišnjica, 25. jubilara godišnjica jednog od najznačajnijih datuma u novijoj istoriji sveta, je li, od pada Berlinskog zida, do danas postoji samo jedan veći događaj, to je 11. septembar 2001. godine.

Znači, mi imamo da 25 godina posle, ovaj, 11. septembra [gradonačelnik](#), Njujorka je musliman, prividno sekularni i svima je jasno da je on ketman. Imamo Dearborn, saveznu državu Mičigen, imamo Ostin, Teksas, u kome je više nemoguće biti na vlasti ili blizu vlasti ako nemate podršku glasačkog tela, bilo somalijskog, iračkog, koje, na primer, nije postojalo uopšte pre četvrt veka.

I to je jedna smišljena politika. Ona je krenula u Kaliforniji sa uvozom Meksikanaca.

Namerno koristim reč uvoz, iako se radi o ljudima gde su zapadne elite shvatile da je jedini mogući način da sačuvaju tu svoju iluziju o kraju istorije, liberalnom raju, je li, svedenu na njihove države, da, masovno, sistematski, na različite načine, uvoze, praktično legalizuju. Ključno je da oni dobijaju glasačka prava. Jer vi sad imate, toče ljudima zvučati perverzno, glavni politički rat u velikim delovima Sjedinjenih Američkih Država koji imaju ne samo, ovaj, komplikovan politički sistem, već su izborne procedure, ako govorimo o predsedniku, njih kontrolišu savezne države da se vodi rat. Da li iko sme da vam traži ličnu kartu da glasate?

Bilo kakav dokument. Oni nemaju, nemaju lične karte, imaju neke ekvivalente, oni kažu dokument sa slikom. Ali to je došlo dotle da mi napokon znamo ono što je Tramp stalno govorio, ovaj, ali nije mogao da dokaže. Dozvoljava nam su porodična glasanja, naročito na tim mestima gde su mogli da ostave glasački listić. Američ, Amerikanci vole toliko da štede da su omogućili da su potpuno izgubili kontrolu nad izborima, je li, a imajući u vidu da medije, sudstvo i školstvo kontrolišu liberali. Mi smo imali jednu promenu svesti, mnogo veću nego ova u Srbiji. Situacija je još gora u Britaniji. Mi volimo da verujemo da je po nekim od tih stvari najgore u Srbiji. To je, mislim, Velika Britanija jeste manje loša od Severne Koreje, ali to je toliko totalitarna zemlja da, imajući u vidu da se uspešno izdaje za demokratiju, vi imate danas suštinski manju slobodu govora kada se radi o svim tim važnim pitanjima, da se, da, da vi ne se ne usuđujete da gonite, je li, evo, javljaju nam, politika je toliko kompromitovana da se ovde jedino veruje u reklame.

Idemo na reklame. Ima li u nekoj zemlji da neka politička snaga koja sebe doživljava kao nezavisnu,

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Čirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

kao, usrećiteljsku, kao bolju Srbiju, misli da je jedina šansa da Srbiju neko okupira, da joj uvede sankcije, da od Srbije napravi protektorat? Pa to je manje više ovo o čemu je Zoran do sada pričao. Ovaj, to je, to je isti pravac. Potpuno se slažem sa njim.

Samo je jedna nijansa, ja bih rekao, u pitanju, a to je da nije toliko Zapad, promenio mišljenje o islamu, nego je stvar o imigraciji. pomenio je baš uvoz. Ja isto bih koristio tu reč, radi se o tome Meksikanaca u Kaliforniju. Liberalnoj eliti, oligarhiji, plutokratiji je potpuno svejedno to da li se radi o muslimanima ili se radi o Meksikancima ili se radi o čemu god.

Bitno je da je, u pitanju imigrantsko stanovništvo kojeće da s jedne strane snizi cenu rada, s druge straneće biti verno glasačko telo. ovaj ubica onog Henrija Novaka u u Engleskoj, on nije bio musliman, on je Sik. I imamo potpuno, stvar je da zanemaruju to što što je većinski igrom slučaja, odnosno nije ni slučaj jer je to većinsko praktično stanovništvo koje je zainteresovano za imigraciju je muslimansko. e, al' velika je greška liberalne elite u tome što zanemaruju scenario koji je najverovatniji, a to je ono čemu što je Mišel Uelbek najbolje opisao u svojoj čuvenoj knjizi Pokoravanje. Toće se završiti na taj način daće, kada ekstremni kada islamisti preuzmu vlast u, državama zapadne Evrope, pokoriti i te liberale i oniće im biti.

Her Wilters Wilders u Holandiji, on se greškom smatra ekstremnim desničarom.

Hert Wilters je ekstremni liberal i on sa liberalne pozicije, uočava opasnost koju za njegov liberalizam predstavlja islam i zbog toga mu se toliko svi su rehabilitovani i tako govoriš, ali jedino Srbi nisu jer mi smo jedini loši momci posle svega. U kom smislu su drugi rehabilitovani? Drugi nisu ni optuženi.

Pa više ne gledaju na muslimane kao što su gledali. Više nema stvar.

Ali gledaju na na određene muslimane i dalje gledaju tako. Gledaju na talibane, gledaju na Iran, gledaju na i i u samom islamskom svetu post na na Hezbolah gledaju tako na Božju partiju.

Čak su bosanski muslimani, posle pustinjskih ovoja dobili podršku da ne bude da mrze sve muslimane.

Moguće je vrlo. Imali su, postoje oni famozne fotografije.

To je, ja mislim, New York, New York Times bio objavio ovaj krajem 70-ih godina Zbignjeva Abžžinskog sa samom Bin Ladenom, Freedom Fighterom, borcem za slobodu u u Afganistanu. Ovaj, oni su islam, islamski ekstremizam uvek koristili kada je to njima bilo, bilo u interesu. A kada im nije bio u interesu, onda su se tom islamizmu suprotstavljali kao i sa i sa drugim, drugim stvarima.

Ovaj, to je prosto njihova politika. A da lićemo mi ikada biti, evo, ovo o čemu smo pričali isto na početku emisije ovo suđenje Hašimu Tačiju, pod jedan što taj sud to nije haški sud, to nema veze sa međunarodnim krivičnim sudom za bivšu Jugoslaviju. On je odgovarao i Tači i svi ostali za zločine nad Albancima.

To je unutar, to je unutrašnji albanski sukob politički. Da.

Kao što su Hrvati u Bosni, odgovaraju za zločine nad muslimanima, ne nad Srbima.

Za ovu niko nije odgovarao oslobođen. Ali ovo je još, još drugačije. To je kao kada bismo uzeli Picula, je bio crna mamba i on je bio, ja mislim, već tada je bio SDP. Da uzmu Piculi da sude jer je SDP u opasnosti da preuzme vlast u Hrvatskoj. Nije dovoljno to što je Milanović iz SDP-a predsednik. On je to krio kad je bio ministar spoljnih poslova u Rač.

Ono što ja hoću da kažem, to je sektaški, da tako kažem, ovaj sukob između samih Albanaca, sukob između struje, ovaj, Fark koja je bila bliska Rugovi, Bujaru Bukošiju, koja je OVK predvođena tada Hašimom Tačijem to počistila. Znači, ovi su bili nemački, a ovi su bili američki.

Tači, kad je preuzeo OVK, postali su borci za slobodu, a ne teroristi. pa Tači je stvorio OVK.

Vi mislite na Fark? Ne, ne, ne. Prvo su bili uglavnom Nemačka BND na početku pobune OVK, a onda kad je Tači postavljen na čelo, oni su postali borci za slobodu.

navodno su Tačija otkrili Francuzi, onaj Arno Danžan. On je otvoreno pričao čak o tome da je on, pa su Tačija Francuzima preuzeli. Pitamo nikog kako su, kako su albanski teroristi OVK postali od narkodilera terorista borci za slobodu kojima je sve dozvoljeno.

rećiću ti primer kako je Alšara postao američki saveznik u Siriji. Treba, pa onda gotovo.

Znači, samo nemoj da neko pomene neki princip, je l'? Znači, ovaj, ja često govorim da je jedini princip koji je funkcionisao sam od sebe se zvao Gavrilu. Sve ostale principe neko drugi treba da sprovede. Tako i Amerikanci. ovde je, mi imamo Rugovu, Fark, to je njihova vojna Rugovina, vojna organizacija koja ima ministarstvo odbrane.

Da, bome, bivši oficir JNA, sedište je u Bonu. Znači, još pre nego što se ujedinila Nemačka, predsednik vlade je Bujar Bukoš i ceo sistem funkcionise. Amerikanci zaključuju, znači, Kristofer Hill je ovde s nama, šatel diplomatija leto 98, znači ne znam kad, šatel diplomatija da napravimo statut pokrajine

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Čirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

Kosovo. Znači, nema spora oko suvereniteta. Došli smo i sad postoje dokumenti koji zovu Hill 1, 2 i 3, jer on šeta između Miloševića i Rugove. Ja učestvujem, profesor Ratko Marković, znači Vladan Kutlešić. E, i šta je opasnost? Izbiće mir.

Mi smo prihvatili da pokrajina, se pokrajinska skupština i skupština opština se biraju sa dva principa.

Jedna je jedan građanin, jedan glas. U svim skupštinama su većina Albanci. A onda postoji pozitivna diskriminacija da se Srbi ne mogu preglasati. Pa su nabrojana pitanja po kojima se ne mogu preglasati. Odluke vezano za status se ne mogu doneti bez Srba i tako dalje.

I to se prihvata. Kad to izgleda, znači, i gradi se sporazum o školstvu, posrednik je Vatikan, onaj Monsinjur Palja. Sve ti je u Đidiju. Sve ti je u Đidiju.

Znači, govorim o martu, aprilu 98. Baki Anđelković već radi kao izvršno veće prostor gdeće biti studenti Mašinskog fakulteta na albanskom, a gde Mašinskog fakulteta na srpskom. I to se tehnički odvija.

Kad to izgleda daće to u jesen 98. da proradi, aktivira se OVK koji je formiran, znači, po svedočenju njihovog takozvanog načelnika generalštaba iz ratnog vremena. On svedoči u Hagu kod mene, zove se Bislim Zirapi i on kaže da su oni formirani u Tirani u službi albanskoj.

Albanska državna služba je formirala njih, molim, sigurimi, sigurimi. Znači, njih šest su proglašeni.

Vićete formirati OVK. Znači, OVK nije narodni pokret. Narodni pokret je Rugovin.

Vićete formirati i otići na teren kao političko jezgro. Suprotno Rugovi se uzima, marksističko-lenjinistička partija Albanije na Kosovu koja u Rugovim izborima ima jedno 45%.

Tu su Tači, Haredina i, znači, politički kako smo ih mi zvali i Redenta.

Oni dobijaju ovlašćenja, sredstva, logistiku i ulaze, preko granice, znači, tamo i formiraju liniju od ruralnu liniju. Rugova je gradska partija, a oni formiraju ruralnu liniju od Đakovice do Drenice i osvajaju vlast dodirom. Oni su, pazite, ta naziv partija staljinistički, je li, oni na isti način formiraju kako zapadu ne smetaju marksisti, lenjinisti, a smetao im kao ovo što malopre kažemo za muslimane. To je, znači, nema zato što nema principa.

Ovo je rat. U ratu se koriste ratna sredstva. Što bi tenk bio lepši od Tačija?

Znači, ako možeš da pucaš iz tenka, možeš da upotrebiš i Tačija. Možeš da baciš bombe.

To je sve jedna ista stvar. Znači, i zato Rugova gubi prostor. Prvo što radi OVK kad se formira, to je osvaja plemena, ulazi u sela, pozove strelskog starešinu, naredi da formira četu od 100 ljudi.

Ko odbije, strelja. I ja sam 98. kad je Voker došao, svedok molbe Rugovine Vokeru da spašava njegove ljude iz logora i Tači sad odgovara za ubistvo Albanaca.

Naravno da su pobili Srbe, samo nema živog srpskog svedoka. Pobijeni su svi koji su bili u logoru. Poenta je ta da je ovo da ovo suđenje zapravo nema veze sa Srbima, da je to unutrašnji albanski sukob na Kosovu. Odakle, odakle živi svedoci Albanci protiv Tač?

Jer Albanci hoće da svedoče o zločinima nad Albancima. Ni jedan Albanac neće da svedoči o zločinima Srbima. Naravno, ali nemoj da generalizuješ. Radi se o ovome.

Pleme, to je to koje moćno Alban ima zarobljenog svog čoveka. Ono vrši pritisak, pa je neko tamo tučen, hapšen, mlaćen i pušten. A i sada oni iz osвете svedoče protiv Tači.

A ne to, Albanci, politika, to je sve sekundarno. Iz osвете svedoče protiv njega.

Srbi su svi nastradali. nema ni jednog preživelog iz logora. A ovih ima jer su ih velike porodice izvlačili iz zatvora. Liči ove pobune, ratovi. šta je ova obojena revolucija, ovo što se sad dešava u Srbiji? Kad uporediš ovo sa onim u čemu si ti učestvovao?

Znači, akoćeš da objasniš šta radi velika sila, mora da staneš pred kartu.

Na karti se vidi kako od istočnog od Berlina, je li, ide front i kako se šrafira sve prema istoku i kako se prave strukture koje to treba da realizuju. Znači, strukture su počele, nije to za jedan dan, od Leh Valense, od pape Poljaka, od svega toga se prave strukture, antikomunizam i sve ostalo. I ovde kod nas nastaje potreba da se srpski narod segmentira na delove.

Još Austrougarska strategija, znači javna, ne segmentira na delove saubedenjem, ovo što pričamo iz istorije, ubedenje u Hrvatskoj da ne može da se napravi nezavisna Hrvatska dok su Srbi unutra.

Istoubedenje, samo sa drugim osnovom je da ne može da se napravi bošnjačka država ako su Srbi unutra i ne može nezavisno Kosovo dok su Srbi unutra. Gde nema Srba, nema problema. Gde su Srbi, tu su.

Tako se, znači, istorijski postojanje Srba u Krajini u vreme Austrougarske je prst u oko ono nekakvoj autonomiji Hrvatske, ovaj, jer ti Srbi ne potpadaju pod njih i tako redom. ja bih to da, pošto se približavamo kraju, da se samo vratim malo na sahranu. kod nas postoji daće Srbija biti kažena zbog

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Čirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

sahrane Ratka Mladića. preti se, znači, pretnja. Ja ne znam šta još treba da nam urade kao kaznu, jer ne vidim da mi imamo neku korist, pa sadće nam tu korist oduzeti.

Ali ovo sam hteo da kažem. Mi imamo, sahranu kao svojevrtni trenutak istine i poštovanja.

Različite sahrane potpuno različitih ljudi. ti si pomenuo Rankovića.

Znači, ta sahrana Rankovića ima veze sa Srbijom, a ne sa Rankovićem. On je tu samo simbol.

Svedo što je on potpuno drugačiji čovek, samo je simbol. Na sahrani Rankovića počinje buđenje koje posle dovodi do Miloševića. sahrana. Mogu nešto da te pitam?

Haj, pitaj. Duško Stupa, šef državne bezbednosti [Beograda](#) u to vreme.

mi smo išli, napadi su bili zbog Rankovićeve sahrane u Zagrebu, u Sarajevu.

Jeste. I došli su jednog dana Ivan Stambović i Slobodan Milošević da gledaju snimke sa sahrane. Onda je dolazio Slobodan Milošević sam i nosio jednu sveščicu i pisao sve što je narod izvikivao na sahrani i šta je narodu na duši bilo i da je to politički program Slobodana Miloševića. Pa, ne znam da li je politički program, ali ja povezujem, znači, tu sahranu. E, ti si već doveo do Miloševića. Tačno.

E, znači, obespravljena Srbija. Jeste. Znači, onda, sahrana Slobodana Miloševića, gde vidite ljude potpuno različitih političkih, obeležja koje, koji, isto zbog Srbije na toj sahrani govore o toj velikoj nepravdi. onda u Srbiji ima jedna, molim, Handke koji je održao veličanstveni govor. Jeste. možda je čak naj, najlepši govor održao Branko Rakić. Jeste. Ono je.

Za istoriju. onda Srbija ima još jednu osobinu. Moraš da umreš da bi te slavili.

Ovaj, znači, onda sahrana Đinđića, sahrana patrijarha Pavla. znači, mnogo veći odnos na sahrani patrijarha nego što smo bili dobri vernici kad nam je bio patrijarh. Znači, to su i sad da dođem do Mladićeve sahrane. ono što, te sahrane pokazuju selekciju.

Oni uzimaju sahrane i prisustvo ljudi uzima najbolje iz toga. Ne uzima celoviti sud.

Celoviti sud je istorija. Znači, zato svi oni koji diraju Srbi u ovo vreme, znači, diraju u ranu i lepe etikete na ranu. Zato se ta etiketa ne prima. Pustite nas da otplaćemo i ondaćemo mirno da sudimo svemu. da li Mladić ili da li ima neke odgovornosti?

Pa ne može. Nema lidera bez odgovornosti. Znači, ja da govorim u svoje ime, nisam bio veliki lider, ali ja ne mogu da kažem da su moji samo heroji sa košara, a ovi koji su počinili zločine su tuđi. Znači, i oni su naši. I kad se Šejinović našao na tom mestu, onda za jedno orden, za drugo kaznu. da li ima pravde?

Ma, pravde nema. Nije to zbog toga, nego, ali o tom potom.

Pustite da prođe sahrana, da otplaćemo i da izvučemo pouku iz tih sahrana. Zamislite da tu atmosferu jedinstva imamo svaki dan i da taj oblik iskrenosti koji se pokazuje na sahrani i osećaj duga zašto se odlazi na sahranu negujemo da razrešimo svoje unutrašnje probleme jer, ih ima previše, ima naših problema.

Znači, samo nešto zagrebeš i počinjemo od četničkih i partizana do ovih podela i do oštih podela u kojima smo danas i do jedne velike zablude daće nam neki stranci nešto napraviti dobro.

Kaže se, ne znam, pročitao sam više puta povodom ovog rektora. Evropa je izabrala, svoga čoveka u Evropi, u Srbiji. Pa čekaj, valjdaće Srbija da izabere. Vrlo važno štaće izabrati Evropa.

Tako da uzmemo ovu sahranu kao, jednu opomenu. Sad se setih, Hemingway piše za kim zvona zvona, je li, sahrana je na kraju i on kaže: "Ne pitaj za kim zvona zvona, jer zvona zvone tebi." Ti treba da razmisliš u momentu dok ideš u povorci sahrane i ako iz toga izvučemo ono najbolje što imamo u sebi i Mladićeva uloga i žrtvaće imati smisla. Kakoće se odraziti na politički život sahrana i podrška Ratku Mladiću? Pa, isterala je stvari na čistac. Ovaj, pokazala je da nisu svi blokaderi autošovinisti, ali da su svi autošovinisti blokaderi. To je i ono što sam malopre rekao da vodi poslednju bitku, da još možda čak nije ni poslednja, ali da je došao i mrtav da vodi da se bori za Srbiju. Na to sam mislio. Kako ti gledaš na to?

Pa, Srbija je toliko podeljena, je li, ta manjina. Ovaj,će čekaj, oni imaju, da ne napadaju Ratka Mladića, je neko naređenje. Ne, ne, nemaju naređenje.

Ne, bilo bi divno da je stvarno neki političke koristi. To je jok, to je takvo samorazumevanje. Ovaj, ovoće, ova sahranaće biti samo dokaz više ili razlog više, argument više da istraju na činjenici, jer tu, čak nije ključna ni samomržnja ili rodomržnja ili autošovinizam.

To nisu sinonimi. Ključno je samo gađenje, jedna vrsta samoprezira.

Ovaj, ta emocija gađenja i to je jedino retkih stvari gde se Filip i ja danas ne slažemo.

Ranije smo se manje slagali. Ovaj, najveći problem su vaspitani. Ne, ti kućno ne postoji vaspitaniji Srbin, verovatno u istoriji od Radomira Konstantinovića i njegovog oca koji je i otac, ovaj je otac Radomir je otac autošovinizma, a ovaj otac, tata mu je otac Banovine Hrvatske.

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Ćirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

Ovaj, znači, i najveći problem Srbije nisu u rijalitijima. Ne, najveći problem Srbije su ti vaspitani u samootuđeni, samouzdignuti ljudi koji veruju da pripadaju negde drugom, koji se i stide što su u Srbiji slučajni Srbi. Oni su, kako ih prevedeš, oni su mega nevaspitani.

Pa da, u jednom smislu, ono govore stvari i profesor univerziteta. prost čovek bi se postideo da govori kao ovi profesori fakulteti. Mislim, celo njihovo stanovište, današnji, ovaj, njihov glavni javni glasnogovornik, ne govorim tu sad o Marsenijeviću i još par tih estradnih ili Čanku.

To čekaj, da li srpski seljak bi smeo da izgovori ovo što govori Jovo Bakić, profesor fakulteta?

Al, zašto bi on to govorio? Ovaj, ne, sramota bi bilo svakog, ni radnika, ni seljaka, čistača ulice da izgovara najjasnije stvari. Ne, naj, ja mislim da su najveći, neprijatelji danas dolaze iz, nisu naravno svi pristojni ljudi, loši, daleko od toga. Ovaj, iz redova pristojnih.

Ako želimo da razumemo, u, ne, neće biti nikakvog konsenzusa. Rastće, bojim se, rascep koji sad ima i taj rascep koji ima karakteristike aparthejda vezan za Aleksandra Vučića, je li, danas je Vučić.

Ovo više nije ideološki sukob, ovo je rasni sukob. Pa, tako je.

Ta razlika je shvaćena na isti način na koji se shvaća rasna razlika. Samo ne treba zaboraviti, vododelnica autošovinizma je ili ono, ono što je uzimano kao njegova matica oko koje se kristalisao je Srebrenica.

A danas imamo dodatu još jednu osu, to je Aleksandar Vučić. Znači, u toj mržnji prema, toj samo, u stvari, tom samo gađenju, je li, koji je naravno vrlo često i samomržnja u manje ili više ekstremnom obliku, Vučićev glasač, postaje ekvivalent onih, onih škorpiona, je li.

Znači, to, to i to je najbolje, to gdeće taj jedan manji, ali nažalost jako bitan dominantni u tim akademskim, intelektualnim, medijskim krugovima, ne svim nekim, ovaj, njihov glavni glasnogovornik danas je Aleksej Kišuharski koji nije Srbin i samim tim ne može biti autošovinist. Znači, tu kuda ide ta, ta strana i koji je njen odnos prema Srbiji najjasnije, ovaj, govori Kišuharski. Ova druga strana gde su ljudi mnogo vredniji možda je na prvom mestu Antić, Ković, Dević, je li, imali smo ovih dana, Filip je tu izuzetan, Čeda, Antić, ali ja bih izdvojio ako bi morali da nađemo, te dve, te dve, ta dva toka koja su već razdvojena, još višeće se razdvajati. Zanimljivo mi je, a to je stvar lenjosti.

Dubravka Stojanović je jako lenja. Ivan Čolović, tu to su lenji, privilegovani ljudi koji dobijaju u životu ono što dobijaju, ne mislim tu na pare, na svoj stav. Kišuharski ima taj žar i on je, on je u nekom, on je komunista danas, ako tako danas jeste, ali to se on je mizeran tiraž, naravno, radi se o, ovaj, ali on ima ogroman uticaj u tim elitnim krugovima. mnogo odvratniji od Anasa ili Radara, je li, to je nekako slično je Nedeljnik. On je taj podmukli medij koji i dalje može da proizvodi autošovinate. Danas i Radar se obraćaju onima koji su već odbacili srpstvo, Srbiju i koji, ali mi sad u tom narativu, to je ono što je danas tragično u Srbiji, u toj, u toj raselini uz, Ratka Mladića, je li, govorim kako ta manjina posmatra i dehumanizuje svih nas pet u ovom studiju.

Uz Ratka Mladića i Srebrenicu imamo i Aleksandra Vučića i tu, je li, kako, ali da pitamo Gorana, zašto se u Hrvatskoj više piše o Aleksandru Vučiću nego o Andreju Plenkoviću i Zoranu Milanoviću?

Pa, ja sam govorio o tome, evo, u svakim novinama on je centralni lik. On je, na TV Dnevniku.

Ovde u Srbiji mi čujemo, dopadne nam se neka izjava Milanovića, zgrozimo se što Plenković, naizgled pristojan čovek, izgovara neke gadosti za Srbe. Zašto? Šta je?

Zašto opsednuti Hrvati Vučić? Pa šta bi bila Hrvatska bez Srbije? Slovačka.

Znači, Hrvati bi trebali zahvaliti Srbima da je uopšte zanimljiva tamo politička scena.

Mada su sad velike borbe. Bio je u subotu veliki protest protiv zagađivanja Hrvatske.

Objasni ti nama. Srbi su isterani. Prazna teritorija lik.

I oni su bukvalno nuklearni otpad. Toksični otpad cele Evrope su nakrcali tamo o liku.

Al' šta je problem? To je, a tamo nema ni Srba ni Hrvata i samo taj radioaktivni otpad.

Pa to je jedina bitka gde se neko borio za zemlju koju nije onda došao da živi.

I mene napada, kažu da je ovo, užasna neka situacija gde su ljudi ginuli za zemlju u kojoj neće živeti.

Tako je. Evo, ja sam imao situaciju u Rijeci. Jedan čovek mi je prišao i gleda onako da li da me fizički udari i kaže on meni: "Ti si zalutao ovdje." I ja, a ja osjetim naglasak da nije riječki nego da je iz Krajine.

I ja kažem: "Ja sam se ovdje rodio, a vi ste po naglasku negdje okolina Šibenika, zaleđe prema Kninu." On kaže: "Da." I ja kažem: "Vidite, vi ste pobjegli od tamo i u ovaj grad ste došli, istjerali ste Srbe, niste otišli tamo da ste bar nekom Srbu onda oteli kuću pa da živite u njegovoj, živite u mom gradu koji su Srbi dva puta oslobađali i 918. i 45.

i sad bi mene ovdje potjerali iz tog grada." Ali ono što je tamo najveći problem je to što je to krški teren gdje taj toksični otpad propada bez ikakve brane. Znači, tamo nema bakterija, nema neke zemlje pa da

Datum: 07.09.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Ćirilica/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 21:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 21:00:00	120:12

Naslov: Ispraćaj Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

malo uspori, opadne u podzemne vode i onda ode, ovaj, stotinama kilometara daleko, jako brzo. To su ekosistem. Ali vidimo da se sad bune i Hrvati i svi zdravorazumski ljudi koji su ustali i prvi put ugrožavaju vlast. Da.

Ovo su najgori protesti u Hrvatskoj. I vidi, kad ste spomenuli Vučića i Plenkovića, imali su jedan plakat gdje je pola lica od Plenkovića, pola od Vučića, jer njima Plenković nije dovoljno interesantan.

Onda moraju na taj, ovaj, plakat staviti pola Vučića da bi on izgledao više kao babaroga.

I to je upravo to. Znači, oni jednostavno, ovaj, opsjednuti su sa Srbima, pišu o Srbima i tako dalje. Jer koja je razlika? Oni na to odgovaraju: "Pa srpski tabloidi." Da. Al' srpski tabloidi koriste Hrvate samo kao strašilo za vrane u obračunu s opozicijom. A ovi stvarno se bave Srbijom. Oni stvarno to vole.

Jer ovdje u suštini Hrvati nikog pretjerano ne interesiraju. A ja sam puno puta šetao, onda mi kažu ljudi: "Pozdravi Marića." Šetam uz more u Kostreni jednom i čujem pričaju kako se Vučić bori protiv blokadera. Znači, vi ne možete otići na neku hrvatsku zabavu da nije srpska muzika. Prema tome, ovaj, srpska, srpska, hrvatska politička scena je bez Srba dosadna. Zato oni 35 godina nakon rata. Evo, srpsko pitanje u Hrvatskoj je rešeno. Srbi su proterani, ali oni su i dalje problem.

Bez mržnje prema Srbima ne možeš da dobiju izbore u Hrvatskoj. Pa evo, sad je isto jako Srba.

Ne, bila je afera da Srbi pale, da Srbi pale Hrvatsku pošto su bili požari dole kod Omiša.

Jedna žena, nažalost, poginula Srpkinja. I onda su naši kod Zadra, dva dana prije prvog od ovih protesta najavljenog u Gospiću, četiri Srba su uhvatili, u stvari tri Srba, jedna Srpkinja iz Hrvatske, samo jedan ima srpsko državljanstvo, ali isto iz Hrvatske, da su palili.

I sad šta je? 10 požara gde nije izgorelo ništa, 30 maslina u jednom masliniku i neki stari auto nekog penzionera. Znači, to je sve što je izgorelo. I onda su mnogi postavili pitanje, među njima i Stipe Petrina, bivši saborski zastupnik, načelnik Primoštena, da li iza toga stoji služba ili mafija. Jer je interesantno da jedan od tih koji je palio te požare gde nije izgorelo ništa, pored puta i tako dalje, ima na svom posjedu tone toksičnog otpada.

Tako da je to sad najveća afera u Hrvatskoj, upravo to oko tog toksičnog otpada, da su oni protjerali Srbe i onda napravili smetlište Evrope na tom jednom predivnom kraju od Like pa do Krajine. To je, to je toliko tamo lijepo, Velebit i sve to, a da je to puno tog toksičnog otpada. I došli su danas najnoviji nalazi da je uskoka, znači da je stvarno da su podzemne vode zagađene. Tako da je to danas veći problem. Srećno da više ne vladaju Srbi, jer bi bilo da Srbi truju Hrvatsku. Sad kažu ipak HDZ i Plenković truju Hrvatsku.

Su stavili pola lica. Imate baš, pogledajte, ovaj, na internetu pola lica od Vučića, pola lica od Plenkovića. Rekontaminacija dekontaminiranog. Čekaj, oni, oni su hteli da, kontaminiraju Srbiju, da stave da bude radioaktivna. A evo, vidimo, radioaktivna je Hrvatska i Srbija. Ako je nešto uspela, nije postala deponija Evrope.

Za večeras, toliko. Ovo je bila Ćirilica.

Datum: 07.09.2026

Medij: N1

Emisija: Studio live/N1

Autori: Redakcija

Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 12:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 13:48:00	2:28

Naslov: EU o sahrani Ratka Mladića

[Pogledaj video prilog](#)

2074

Evropske vrednosti; Sahrana Ratka Mladića; Aktuelnosti iz [Beograda](#)

Svako veličanje ratnih zločinaca, poricanje genocida i revizionizam protivreče najosnovnijim evropskim vrednostima i nemaju mesta u Evropskoj uniji ili u zemljama kandidatima za članstvo u Evropskoj uniji, saopštila je danas spoljnopolitička služba Evropske unije povodom sahrane Ratka Mladića, osuđenog na doživotni zatvor zbog, između ostalog, genocida. A kako to izgleda danas u [Beogradu](#), prati reporterka Sanja Sovrlić. Sanja, čuli smo i od tebe da je opelo služio poglavar Srpske pravoslavne crkve, patrijarh Porfirije. Šta se u ovom trenutku događa? Ana, opelo je završeno nešto posle 13:00, i mogu da kažem da oko 13:15 je kolona od crkve Svetog Luke prema Topčiderskom groblju krenula, i nekih, da kažem, 30-ak minuta je trebalo da ta kolona prođe ovu tačku na kojoj se mi nalazimo.

Svakako, ne bih ulazila u procenu koliki je to broj ljudi, jer to je svakako uvek nezahvalno, ali veliki broj ljudi je bio. Jaću pokušati da vidim da li možemo. Dakle, ono što vidite je sada već kraj kolone. Inače, na čelu kolone, odnosno pored vozila koje je vozilo kovčeg sa posmrtnim ostacima Ratka Mladića, su bili njegovi nekadašnji saradnici i nekadašnji pripadnici Vojske Republike Srpske, i zaista smo mogli da primetimo veliki broj ljudi iz Republike Srpske koji su došli ovde da se oproste od Ratka Mladića. Opelo je počelo u 12:00, a kao što si i ti rekla, služio ga je patrijarh Srpske pravoslavne crkve, Porfirije. Ta informacija juče nije zvanično bila potvrđena od Srpske pravoslavne crkve, već su mediji preneli da bismo u 12:00 pored vladika videli i patrijarha Porfirija.

Dakle, počelo je u 12:00 i završeno nešto oko 13:00. Pre toga, da podsetim, sugrađani su od 7:00 ujutru do 12:00 mogli da uđu u crkvu Svetog Luke kako bi se oprostili sa Ratkom Mladićem.

Tokom trajanja, sve vreme je bila zatvorena ulica Kneza Višeslava za saobraćaj, ali takođe i nekoliko pristupnih puteva iz pravca Banovog brda. Mi smo kao novinarska ekipa uspeali da prođemo. Hvala ti, Sanja. Bila je to Sanja Sovrlić.

Datum: 07.09.2026
Medij: N1
Emisija: Studio live/N1
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 12:00:00	120:00
Prilog	07.09.2026 13:37:00	5:30

Naslov: Suđenje Belivuku

[Pogledaj video prilog](#)

4402

Suđenje Veljku Belivuku; Kazne zatvora i novčane; Svedočenje i dokazi

Gledate "Studio Live". U Specijalnom sudu održano je suđenje Veljku Belivuku, Ivanu Miljkoviću, Filipu Ivanovskom i njihovim suprugama, kao i tašti Belivuka. Iznete su završne reči pred izricanje presude, a suđenje je pratila reporterka Ana Novaković. Ana, šta se moglo čuti na iznošenju završnih reči? Da. Ana, danas je zvanično završen dokazni postupak u ovom postupku, i započeo je tužilac postupajući u ovom postupku za pranje novca protiv Belivuka Miljkovića, njegovog saradnika Filipa Ivanovskog i njihovih suprug.

Započeo je rečima da je tužilaštvo bez sumnje dokazalo da izvršenje krivičnih dela koja se optuženima stavljaju na teret u optužnici. I ono što je negde najznačajnije, ono što svi zapravo i danas iščekuju da čuju: koje je to kazne tužilac predložio. Pa, tužilac je predložio, dakle, i s jedne strane zatvorske kazne, ali i novčane kazne za sve optužene. Pa hajde da krenem redom.

Dakle, za Belivuka i Miljkovića: predložio je sudu da ih osudi na kazne zatvora ne manje od po 5 godina, ali i na novčane kazne po milion dinara. Zatim, dalje, za Bojanu Belivuk, to jest supruga Veljka Belivuka, predložio je kaznu zatvora ne manju od 3 godine i pola miliona dinara.

Zatim, za taštu Belivuka, Snežanu Đorđević, predložio je kaznu zatvora u trajanju, ne manju u trajanju od godinu i 9 meseci, i 350.000 dinara novčane kazne. A za Filipa Ivanovskog, njegovu suprugu Mariju, kao i Tanju Miljković, koja je supruga Marka Miljkovića, predložio je da ih sud osudi na kazne zatvora ne manje od godinu i po dana, ali i na novčane kazne od po 300.000 dinara.

I zaista je tužilac danas imao iscrpne završne reči. On je dao i pisani podnesak, odnosno napisane svoje završne reči u jednom pisanom formatu, jer zaista, one su trajale dugo, duže od sat i po vremena. I negde je detaljno tužilac zaista išao stavku po stavku, osvrtao se i referisao na reči svedoka koji su svedočili ovde pred sudskim većem u sudnici, i kazao da se iz tih izjava povezivao i zapravo sa tezama tužilaštva, i kazao da njihove izjave negde potkrepljuju tvrdnje tužilaštva da su Belivuk i Miljković, dakle, u saradnji, dakle, sa svojim suprugama, ali i sa Filipom Ivanovskim i sa njegovom suprugom, kupovali stanove, zemljišta, luksuzne automobile, od novca koji je, kako tužilaštvo tvrdi, stečen kriminalom. I ovaj postupak je trajao negde, dakle, od proleća 2024.

godine do sada je izveden veliki broj pisanih dokaza, ispitano je, čak, Ana, više od 70 pojedinačnih svedoka.

I jaću pomenuti da su svedočili i okrivljeni saradnici iz onog velikog postupka protiv Belivuka i Miljkovića za 7 teških ubistava. Oni su svedočili. Svedočili su i pojedini okrivljeni saradnici Belivuka i Miljkovića iz tog postupka, a svedočili su i u ovom postupku.

Ali negde najviše pažnje je upravo izazvalo u javnosti svedočenje Aleksandra Papića.

Dakle, to je kum i nekadašnji blizak prijatelj nekadašnjeg ministra u vladi Nebojše Stefanovića.

Aleksandar Papić je bio pomenut više puta i u tom postupku protiv Belivuka za 7 teških ubistava.

Ovde je on svedočio kada je reč o tom poklonu koji je on dao Marku Miljkoviću.

Reč je o jednom skupocenom Rolex satu u kome je imao na poleđini ugravirano "Za brata".

O tome je on svedočio, ali između ostalog je onda i o njemu govorio i kazivao pred sudskim većem, pod zakletvom, jedan okrivljeni saradnik Belivuka i Miljkovića, to je Dejan Tešić iz tog, kažem, velikog postupka za 7 teških ubistava. I on se negde osvrtao i dovodio u vezu, zapravo, da taj novac koji je poticao od Papića i koji je Papić davao ovoj kriminalnoj grupi, da on potiče od Srpske napredne stranke, i da je zapravo sav taj novac Papić, koji je inače preuzimao jedan od lokala u centru **Beograda**, davao Tešiću. Kaže Tešić da je taj sav novac poticao od Srpske napredne stranke, da je čak 2 tranše od po 25.000 evra dao pred tada izbore, i da je zapravo Papić dolazio na stadion Partizan, dakle, gde su i svoje prostorije imale i ova grupa, jer podsetimo i da je Belivuk bio vođa navijačke grupe iz "Principa". Završne rečiće iznositi i okrivljeni i advokati odbrane u ovom postupku, ali su one zakazane za novembar, za 9. i 10.

Kada se to bude završilo, tadaće predsednica sudskog veća i zakazati termin, odnosno ročište na kojojće izreći prvostepenu presudu za sve optužene. Hvala ti, Ana.

Ana Novaković, javila se iz Specijalnog suda.

Datum: 07.09.2026

Medij: N1

Emisija: Dan uživo/N1

Autori: Redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 16:00:00	180:00
Prilog	07.09.2026 16:40:00	11:04

Naslov: Vlada predlaže raspuštanje Skupštine

[Pogledaj video prilog](#)

8322

Premijer Đuro Macut, posle današnje vanredne sednice vlade, predložio je raspuštanje Skupštine Srbije, što je neophodan prvi korak za raspisivanje vanrednih parlamentarnih izbora. Idemo do zgrade vlade, tamo je, odnosno u zgradu vlade, tamo je naša reporterka Tamara Stojanović. Tamara, šta je naveo u obrazloženju Đuro Macut? Majo, premijer Đuro Macut, pre nego je dao obrazloženje, izneo je i svoj sud, odnosno ocenu rada vlade. On je istakao da je upravljanje vladom preuzeo u jednom od najtežih društveno-političkih trenutaka, da je pred tom vladom bio zadatak da očuva stabilnost, kao i da uspostavi kontinuitet u radu institucija. Istakao je da je vlada ostvarila napredak u različitim sferama, uključujući i ekonomiju, da je, šta više, uspela i da uspostavi još stabilnije institucije, ali takođe i da je pokazala da Srbija nedvosmisleno stoji na evropskom putu. Vlada je, prema oceni Đura Macuta, i nastavila rad na specijalizovanoj izložbi EXPO 2027, a istakao je i da je pokazala spremnost da unapredi izborne uslove implementacijom preporuka Odira, kao i različitih političkih aktera, kao i da unapredi zakonodavstvo. Međutim, on je, dakle, istakao, i sada dolazimo zapravo do obrazloženja, da u jednom delu javnosti postoji zahtev za raspisivanjem izbora, a da vlada koja iza sebe ima rezultate nema razloga da se plaši volje naroda. Predlažem da čujemo šta je rekao premijer Đuro Macut. Poštovane kolegice i kolege, kao što znate, kada smo preuzeli odgovornost za vođenje Vlade Republike Srbije, preuzeli smo je u jednom od politički i društveno najtežih trenutaka poslednjih godina. Srbija je bila suočena sa protestima, blokadama, dubokim podelama, problemima u obrazovanju i velikim pritiscima na institucije. U takvim okolnostima, naš primarni zadatak bio je jasan i beskompromisan: da sačuvamo stabilnost države, obezbedimo neprekidan rad institucija i sprečimo da Srbija stane. I Srbija nije stala. Nismo samo sačuvali stabilnost države i njen ustavni poredak, već smo pokrenuli ekonomiju i institucije, snažili rad više nego pre. Gradili smo, investirali, otvarali nova poglavlja i iznova nizali pobede tamo gde su nam predviđali krah. Zato danas želim da zahvalim svakom ministru, svakom državnim službeniku i svakom čoveku koji je u prethodnom periodu odgovorno radio za svoju državu. Nastavili smo da gradimo puteve i pruge, da ulažemo u savremene bolnice i zdravstvo, obrazovanje, nauku, energetska sigurnost, kao i u našu najveću snagu: porodicu i, naravno, demografiju. Nastavili smo pripreme za EXPO 2027, čuvali smo međunarodnu poziciju Srbije i razgovarali sa svima, vodeći računa pre svega o interesima naše zemlje. Nastavili smo snažno evropski put Srbije. Ova vlada nastavila je trasom koju su vlade prethodne decenije jasno postavile, ali je taj put dodatno unapredila i osnažila. Dakle, nastavili smo da gradimo Srbiju koja beleži privredni i ekonomski rast, vrednuje znanje i nauku, unapređuje zdravstveni sistem i ostvaruje rezultate koji menjaju našu zemlju na bolje. Sačuvali smo kontinuitet, ali smo mu dali novu snagu i nove rezultate. To je rezultat zajedničkog rada. Međutim, zajednički rezultat ne znači i jednaku odgovornost. Kao predsednik vlade, od prvog dana sam znao da najveći teret i najveća odgovornost moraju da budu na meni. Kada je trebalo donositi teške odluke, donosio sam ih. Kada je trebalo preuzeti odgovornost, preuzimao sam je na sebe. I za rad vlade u celini, ali i u onim trenucima kada je bilo najlakše tu odgovornost prebaciti na nekog drugog. Kada je bilo najteže razgovarati, odlučno sam insistirao na dijalogu i razgovoru i stao pred svaki problem. Jer predsednik vlade ne bira samo lake trenutke, već vodi zemlju i onda kada je najteže. Pred Narodnom skupštinom obećao sam da javnu funkciju razumem isključivo kao služenje otadžbini. To se nije promenilo, niti će se ikada promeniti. Zato danas funkcije nisu važne, niti je važno šta je najbolje za bilo koga od nas pojedinačno; važna je samo Srbija. U prethodnom periodu uložili smo ogroman trud da dodatno unapredimo izborne uslove i zakonodavstvo. U tom procesu pažljivo smo uvažavali stavove političkih aktera i preporuke Odira. Time smo jasno pokazali da nemamo razloga da bežimo ni od unapređenja izbornog procesa, ni od provere volje građana. Naprotiv, vlast koja iza sebe ima konkretne rezultate i dela nikada se ne plaši suda svoga naroda. Istovremeno, već duže vreme u delu javnosti slušamo zahteve za raspisivanje vanrednih parlamentarnih izbora. Odgovorna vlast takve zahteve nikada ne ignoriše. Ako želimo da smanjimo tenzije u društvu, izađemo iz kruga iscrpljujućih osporavanja i otklonimo svaku sumnju u narodnu volju, nema demokratskijeg i snažnijeg odgovora od toga da ponovo pitamo građane Srbije. Jer znamo da pred narod ne izlazimo sa opravdanjima. Izlazimo sa delima, sa konkretnim rezultatima, sa stabilnom i snažnom državom i sa jasnom, nepokolebljivim planom kako Srbija nastavlja dalje. Zato su novi parlamentarni izbori prilika da dodatno učvrstimo legitimitet institucija, spustimo tenzije, odbacimo politiku isključivosti i političku borbu sa ulica, vratimo tamo gde joj je jedino mesto: u institucije i pred sud naroda. Izbori nikada nisu bili znak slabosti države. Izbori su dokaz nesalomive snage demokratske Srbije koja bez rezerve veruje svom narodu. A mi verujemo građanima Srbije. Verujemo u jedinstvenu Srbiju. Zato predlažem da Vlada Republike Srbije, u skladu sa Ustavom, predloži predsedniku republike da raspusti Narodnu skupštinu i raspiše izbore za narodne poslanike. A sve do izbora nove vlade, vlada u ovom sastavu nastaviće da sa istom energijom, odgovornošću i u istom tempu obavlja svoje poslove, ostvaruje zacrtane ciljeve i doprinosi daljem napretku Srbije. Jer mandat ima svoj kraj, ali odgovornost prema državi traje svakog dana. Uveren sam da će putem koji je trasirala i ova vlada nastaviti i u

Datum: 07.09.2026

Medij: N1

Emisija: Dan uživo/N1

Autori: Redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 16:00:00	180:00
Prilog	07.09.2026 16:40:00	11:04

Naslov: Vlada predlaže raspuštanje Skupštine

[Pogledaj video prilog](#)

budućnosti, jer Srbija ima jasno trasiran put razvoja i jasnu viziju. Na rezultate koje smo zajedno ostvarili možemo i moramo da budemo ponosni. Sačuvali smo stabilnost u najtežem vremenu. Sačuvali smo i odbranili institucije sistema. Obezbedili smo siguran i nezaustavljiv razvoj Srbije. I zato danas pred građane izlazimo mirno i uzdignute glave, potpuno spremni da čujemo njihov sud. Oko 15:40, premijer Đuro Macut je predložio Vladi Republike Srbije da predsedniku Republike Srbije Aleksandru Vučiću predloži da raspusti Narodnu skupštinu i da raspiše vanredne parlamentarne izbore. Od ukoliko, dakle, odnosno kada vlada prihvati ovaj predlog, teče rok od 72 časa, što je predviđeno Zakonom o predsedniku republike. To je, dakle, rok u kome predsednik mora da donese odluku da li prihvata predlog vlade, i to, dakle, ukazom, obrazloženi predlog vlade, ali ukoliko pak odluči da ga odbaci, da sa time upozna vladu i javnost. Međutim, dakle, u javnosti je kao datum održavanja izbora figurirao 25. oktobar, s obzirom takođe na Zakon o izborima. Ukoliko bi se izbori održavali tada, to jest da bi se oni održali tada, predsednik bi morao da ih raspiše najkasnije 10. septembra, s obzirom na to da procedura nalaže da od dana raspisivanja pa do datuma održavanja izbora ne sme da protekne više od 60, odnosno manje od 45 dana. Ono što je takođe neizvesno, to je i da li će predsednik podneti ostavku na svoju funkciju predsednika. On je u julu govorio o tome da će to učiniti nekoliko dana po raspisivanju izbora prethodnih dana. Međutim, gostujući u jednom prorežimskom mediju, kazao je i da će to učiniti tek nakon što obavi brojne državničke obaveze i susrete. On je rekao da mu predstoji, dakle, i obeležavanje Dana zastave, da bi tome prethodila i vojna vežba u Pešteru, akademija u Banjaluci, odlazak i održavanje govora u Ujedinjenim nacijama, kao i eventualno sastanak sa predsednikom Francuske Makronom. Dakle, eto, nije izvesno i da li će Vučić i kada će podneti ostavku na funkciju predsednika, s obzirom na to da hipotetički postoji scenario i da sa te pozicije uđe u izbornu trku, odnosno, dakle, da ukoliko SNS koji kandiduje Vučića za premijera i izgubi izbore, ostane na poziciji predsednika do 31. maja 2027. godine, kada mu zvanično ističe petogodišnji mandat. Otuda nije izvesno kada će i da li će biti raspisani u nekom doglednom periodu i predsednički izbori. Hvala ti, Tamara, na ovim informacijama. Čuli ste uživo iz Vlade Srbije našu reporterku Tamaru Stojanović.

Datum: 07.09.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Vesti 18

Autori: Redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Početak

Trajanje

Emisija 07.09.2026 18:00:00 120:00

Prilog 07.09.2026 18:28:00 3:15

Naslov: Expo karavan u Šapcu

[Pogledaj video prilog](#)

2589

Expo karavan u Šapcu; Upoznajte kulturu Srbije; Edukativni program za učenike

Šabac je bio domaćin Expo karavana "Paviljon igre", putujuće platforme koja građanima širom Srbije približava predstojeću izložbu Expo 2027. Na Trgu šabačkih žrtava posetioци su kroz sportske, muzičke i tradicionalne sadržaje imali priliku da se upoznaju sa glavnim porukama te međunarodne manifestacije. Gradski trg postao je centar kreativnosti, sporta i tradicije.

Putujuća platforma Expo karavana donela je duh predstojeće svetske izložbe direktno među Šapčane.

Kroz temu "Igra čovečanstva: sport je igra za sve", cilj je bio aktivno uključivanje posetilaca.

Građani su se upoznali sa vrednostima manifestacije, ali i mogućnostima volontiranja.

Ideja Expa je razmena znanja, upoznavanje s novim kulturama i spajanje ljudi.

Srbijaće naredne godine biti domaćin svetu, a domaćin Expa biće cela Srbija, iz kog razloga želimo da Šabac zauzme važnu poziciju u ovoj priči. Naime, Expo za Šabac može da bude i razvojna prilika, pre svega u vidljivosti grada i ovog dela regiona koji ima štošta da ponudi.

Tako da Expo kompanija, kroz projekat "Upoznaj Srbiju", koji je međunarodni projekat, vrši promociju gradova Srbije, a grad Šabac ima štošta da ponudi. Zvanični deo programa istakao je bogatu kulturu i tradiciju Mačve, kao i sportski duh grada. Expo je ne samo prikazivanje Srbije u najlepšem svetlu, to je prikazivanje i lokalnih samouprava, a grad Šabac ima mnogo štošta da pokaže.

Imali smo prezentaciju grada za Dan grada na Expo playgroundu, prikazali smo grad u najlepšem svetlu, odveli tamo Šapčane da vide šta to Expo planira da uradi sredinom sledeće godine, i siguran sam daće najveći broj zemalja koje dođu u Srbiju posetiti, pored ostalog, i grad Šabac.

Posebno mesto u okviru izložbe Expo 2027 imaće i edukativni program, tačnije organizovane školske posete.

Učenici svih osnovnih i srednjih škola imaće mogućnosti da upoznaju različite kulture, inovacije, da upoznaju preko 140 zemalja, da sve ono što su učili u školama kroz knjige upoznaju u realnom okruženju.

Mi pozivamo sve učenike i nastavnike da budu deo jedinstvene prilike, da se upoznaju sa svim onime štoće donositi same školske posete, a sa tim i želimo da pošaljemo jednu vrlo jasnu poruku: da ne treba da bacamo i uništavamo stvari, već treba da ih delimo. Naravno, mi smo neko ko zagovara i želi da Expo bude jedinstvena prilika za sve učenike. Pored zabavnog i edukativnog karaktera, karavan je povezao građane u jedno zajedničko iskustvo. Pripreme za najveći međunarodni događaj u Srbiji tako su zaživele i u Šapcu.

Datum: 07.09.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Vesti 18

Autori: Redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Početak

Trajanje

Emisija 07.09.2026 18:00:00 120:00

Prilog 07.09.2026 18:18:00 4:12

Naslov: Predsednik Uzbekistana stiže u Srbiju

[Pogledaj video prilog](#)

3568

Uzbekistan; Srbija; bilateralni odnosi

Predsednik Uzbekistana, Ševket Mirzijojev, prvi put stiže u zvaničnu dvodnevnu posetu Srbiji.

Ovaj istorijski susret dvojice lidera, Mirzijojeva i Vučića, baziran je na međusobnom poštovanju dve zemlje i uvažavanju nacionalnih interesa, što predstavlja čvrstu političku osnovu za bilateralni dijalog. Posebno mesto u odnosima dve zemlje imaće i učešće Uzbekistana na specijalizovanoj izložbi EXPO 2027. Krajem oktobra prošle godine, predsednik Srbije je bio u prvoj istorijskoj poseti Uzbekistanu. Tada je između dve zemlje potpisano 12 dokumenata o međusobnoj saradnji, dok je, zahvaljujući dvojici lidera, otpočelo novo poglavlje u prijateljstvu, podignuto na viši strateški nivo. Predsednik Vučić je tada ponosno istakao kako je uz najveće državne počasti dočekan, ali i podsetio da je Uzbekistan na međunarodnom planu delima stao uz Srbiju i njen narod.

Predsednik Mirzijojev nas je dočekaao na čudesan način, celu našu delegaciju.

Čini mi se da ne postoji mesto u Taškentu, najvećem glavnom gradu Uzbekistana, gde nema bilborda, plakata, zastava naših, i veoma zahvalan na takvoj vrsti gostoprimstva.

Mi smo danas potpisali zajedničku deklaraciju Srbije i Uzbekistana. Nemojte da zaboravite da Uzbekistan, i ljudi u Srbiji, ne treba da zaborave da Uzbekistan nije podržao nezavisnost Kosova.

Uvek je bio uz Srbiju, i bio je uz Srbiju, iako mu je bilo veoma teško, uprkos odlukama Organizacije islamske konferencije da nas podrži, odnosno da bude uzdržan, čak i kada je bilo u pitanju rezolucija o Srebrenici i Ujedinjenim nacijama. Mi smo dužni da vodimo računa o takvim prijateljima, da pokažemo mnogo veći stepen prijateljstva nego što inače pokazujemo, smatrajući da se podrazumeva prijateljski odnos prema nama i prema našoj zemlji. Robna razmena dve zemlje u 2025. godini dostigla je 50 miliona dolara.

Posebno se ističu pozitivni rezultati ostvareni u poljoprivredi i prehrambenoj industriji, gde je u periodu od januara do jula ove godine izvoz srpskih proizvoda u Uzbekistan porastao za čak 54,1%.

Srpski tehnolozi i stručnjaci aktivno doprinose implementaciji strategije razvoja poljoprivrede Uzbekistana do 2030. godine. Uzbekistan masovno prelazi sa tradicionalnog uzgoja pamuka na voćarstvo i povrtarstvo, što otvara ogroman prostor za srpski izvoz semena, sadnog materijala i mehanizacije. Hoću samo da vam kažem da, iako smo mala zemlja, iako je naša kompanija, nacionalna kompanija, uspešna, da se uvek trudimo da otkrivamo nova mesta, nova tržišta. Mi potpisali smo danas važne sporazume koji su osnova za potpisivanje preferencijalnog trgovinskog sporazuma, nadam se u budućnosti i sporazuma o slobodnoj trgovini, o zaštiti ulaganja u obe zemlje, o ekonomskoj saradnji, o trgovinskoj saradnji, i pre svega ono što je interesantno, jer oni ulažu mnogo, oni daju čak milion svojih ljudi na godišnjem nivou da uče stvari o veštačkoj inteligenciji, o IT sektoru. Mi smo s ponosom mogli da ukažemo na naše rezultate. Vlada Srbije je krajem avgusta donela odluku i o otvaranju ambasade Srbije u Taškentu. Na stolu šefova država biće preko 20 dokumenata o međusobnoj saradnji, među kojima i zajednička izjava o strateškom partnerstvu. Poznavaoci prilika ističu daće susret dvojice lidera ispisati novo poglavlje na međunarodnom geopolitičkom planu, ali i u odnosima dve zemlje. Takođe, predsednik Srbijeće svom kolegi iz Uzbekistana uručiti orden Republike Srbije na velikoj ogrlici. Sve to je još jedan dokaz državničke i odgovorne politike predsednika Vučića i velikog poštovanja koje Srbija ima u svetu.

Datum: 07.09.2026

Medij: N1

Emisija: Dnevnik/N1

Autori: Redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 19:00:00	150:00
Prilog	07.09.2026 19:16:00	7:19

Naslov: Idemo ka raspisivanju izbora

[Pogledaj video prilog](#)

5539

Premijer Đuro Macut; Predlog za raspuštanje; Vanredni parlamentarni izbori Premijer Đuro Macut je na vanrednoj sednici Vlade Srbije predložio da Vlada uputi predlog predsedniku Republike da raspusti Narodnu skupštinu i da raspiše izbore za narodne poslanike. Predlog premijera Vlada je usvojila. Macut je u obraćanju ministrima rekao da je preuzeo vođenje Vlade u jednom od politički i društveno najtežih trenutaka poslednjih godina. Hvalio je prethodni period i poručio da su uloženi dodatni napor da se unaprede izborni uslovi i zakonodavstvo. A obraćanje premijera Macuta pratila je naša Tamara Stojanović. Tamara, kako je premijer obrazložio ovaj predlog Vladi? Majo, pre tog obrazloženja usledilo je, usledila je zapravo ocena premijera Macuta, ocena rada Vlade. Nešto od toga si i ti skicirala: rekao je, naime, da je rukovođenje Vladom preuzeo u jednom od najtežih političko-društvenih trenutaka poslednjih godina. Istakao je da je Vlada Republike Srbije ostvarila napredak u različitim sferama, da je nedvosmisleno pokazala da ostaje na putu Evropske unije, da je ostvarila napredak u domenu ekonomije, ali i da je njen osnovni zadatak bio da očuva stabilnost, kao i da omogući kontinuitet u radu institucija. Istakao je Đuro Macut i da je ova Vlada uspela da u periodu blokada i protesta učini institucije još stabilnijim. Dodao je, međutim, da je nastavila rad i na realizaciji projekta "Specijalizovana izložba EXPO 2027" i, kao što si kazala, Majo, radila je i na unapređenju izbornih uslova, implementirajući, kako je kazao, preporuke ODIHR-a, ali i usvajajući predloge drugih političkih aktera. Nakon ove sume i ocene rada Vlade, prešao je premijer Đuro Macut i na obrazloženje predloga za raspuštanje Narodne skupštine, predloga koji bi Vlada trebalo da uputi predsedniku i kojiće Vlada uputiti predsedniku jer ga je usvojila. Rekao je da je došao trenutak da se politička borba sa ulica premesti u institucije, ali i da vlast koja iza sebe ima rezultate ne treba da se boji da oslušne volju naroda. Kazao je i da jedan deo javnosti zahteva raspisivanje izbora i da je, shodno tome, na odgovornoj Vladi da izađe u susret tom zahtevu. Predlažem i da čujemo neposredno šta je rekao premijer Đuro Macut. Već duže vreme u delu javnosti slušamo zahteve za raspisivanje vanrednih parlamentarnih izbora. Odgovorna vlast takve zahteve nikada ne ignoriše. Ako želimo da smanjimo tenzije u društvu, izađemo iz kruga iscrpljujućih osporavanja i otklonimo svaku sumnju u narodnu volju, nema demokratskijeg i snažnijeg odgovora od toga da ponovo pitamo građane Srbije. Izbori nikada nisu bili znak slabosti države. Izbori su dokaz nesalomive snage demokratske Srbije koja bez rezerve veruje svom narodu. A mi verujemo građanima Srbije. Verujemo u Ujedinjenu Srbiju. Tamara, čuli smo deo obraćanja premijera. Šta sada sledi? Majo, s obzirom na to da je Vlada Republike Srbije na vanrednoj sednici usvojila predlog premijera Đura Macuta, predlog da se raspusti Narodna skupština, odnosno predlog upućen predsedniku da raspiše izbore za narodne poslanike, počeo je da ističe rok od 72 časa u kome, prema Ustavu, ali i Zakonu o predsedniku Republike, predsednik jeste dužan da ukazom na obrazloženi predlog Vlade donese odluku o raspuštanju Narodne skupštine i raspisivanju vanrednih parlamentarnih izbora. To je i rok u kome, ukoliko pak odluči da ovaj predlog odbaci, jeste dužan da o tome obavesti Vladu i javnost. Međutim, ukoliko bi izbori zaista i bili održani 25. oktobra, što je datum koji je figurirao u javnosti kao najizgledniji za održavanje vanrednih parlamentarnih izbora, predsednik bi morao da do 10. septembra raspusti Narodnu skupštinu i raspiše vanredne parlamentarne izbore. On je prethodnih dana u prorežimskim medijima i govorio daće to zaista i učiniti, 9. ili pak 10. septembra u jutarnjim časovima. Videćemo da liće to učiniti. A, dakle, kao što sam kazala, da bi se izbori održali tada, 25. oktobra, predsednik to mora da učini s obzirom na rokove predviđene Zakonom o izborima. Naime, između dana raspisivanja i datuma održavanja izbora ne sme da protekne više od 60, odnosno manje od 45 dana. Oglasili su se i, možemo reći, najveći politički takmaci u ovom trenutku predsednika Republike, a to su studenti u blokadi. Oni su poslali jasnu poruku: "Studenti pobeđuju, ali i predsedniče, napokon si nadležan." Kazali su da je premijer Đuro Macut povukao prvi potez i da sada predsednik Republike ima 72 časa da raspiše izbore. Ono što, međutim, nije izvesno u trenutku kada se vanredni parlamentarni izbori već naziru, to je kadaće biti raspisani i održani predsednički izbori. Znamo, dakle, da predsednik i sa te pozicije, dakle pozicije predsednika Republike Srbije, može da uđe u izbornu trku i ako je on kandidat vladajuće stranke za premijera i nosilac liste Ujedinjena Srbija. On je u julu govorio o tome daće podneti ostavku na funkciju predsednika nekoliko dana po raspisivanju izbora. Međutim, pre nekoliko dana, za jedan režimski medij, istakao je daće to učiniti tek kada ispuni brojne državničke obaveze i susrete. Dakle, nije sigurno da liće predsednik podneti zaista ostavku na tu funkciju, i hipotetički, moguć je i taj scenario u kome u izbornu trku ulazi kao predsednik. Ako bi se dogodilo da vladajuća stranka izgubi izbore, on bi mogao da na toj funkciji ostane sve do 31. maja 2027. godine, kada ističe njegov drugi petogodišnji mandat. Dakle, Majo, definitivno vanredni parlamentarni izbori na vidiku, predsednički nije i izvesno kadaće biti raspisani i održani. Hvala ti, Tamara. Čuli ste našu Tamaru Stojanović.

Datum: 07.09.2026

Medij: TV B92

Emisija: Vesti 16/B92

Autori: Redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	07.09.2026 15:45:00	75:00
Prilog	07.09.2026 16:21:00	3:14

Naslov: Expo karavan

[Pogledaj video prilog](#)

929

Šabac je bio domaćin Ekspo karavana Paviljon Igre, putujuće platforme koja promoviše predstojeću specijalizovanu izložbu Ekspo 2027. Na gradskom trgu posetioци su kroz sportske, muzičke i tradicionalne aktivnosti upoznali glavne poruke manifestacije. Ekspo karavan je doneo duh izložbe među Šapčane, sa ciljem aktivnog uključivanja posetilaca kroz temu "igra čovečanstva". Građani su se upoznali sa vrednostima manifestacije i mogućnostima volontiranja. Ekspo je prilika za razmenu znanja i kultura, a Šabac može imati važnu ulogu u ovoj priči, posebno u promociji grada i regiona. Zvanični program ističe bogatu kulturu i tradiciju Mačve i sportski duh grada. Ekspo će uključivati i edukativni program sa organizovanim školskim posetama, omogućavajući učenicima da upoznaju različite kulture i inovacije. Karavan je povezao građane u zajedničko iskustvo, a pripreme za najveći međunarodni događaj u Srbiji su zaživele i u Šapcu.

